

STELIAN PETRESCU

ODOARELE DELA NEAMȚU ȘI SECU

— Cu 2 planșe în fotogravură și 108
autotipii pe aramă după fotografii originale

Atelierele SOCEC & Co., București

1911

Reproducerea ilustrațiunilor din acest album este interzisă.

Intre cele mai vechi mănăstiri ale Moldovei — poate chiar cea mai veche — se numără și mănăstirea Neamțului. Căci, înainte de ce Alexandru-Vodă cel Bun să fi ridicat ctitoriile sale, Bistrița și Moldova, ucenici de-ai sfântului Nicodim din Țara-Românească, puseră bazele monahismului în Moldova, întemeind, sub Petru-Vodă Mușat, modesta chinovie din care s'a descollat mai apoi strălucita mănăstire a Neamțului, vestită ca atare în toată Biserica Răsăritului. Sprijinită și dotată de Domnii următori, ea renăscu apoi, temeinic, sub marele Ștefan-Vodă, dela care ne-a rămas, între altele, și biserica cea mare cu hramul Înălțării, mărturie puternică și măreață, până astăzi, a vremurilor de aur ale ctitoriilor moldovene.

Inzestrată mereu cu averi noi și primenită neconținut cu oameni aleși, mănăstirea Neamțului, dacă fu întrecută, în frumuseță și splendoare, de noile ctitorii ale lui Petru Rareș, Alexandru Lăpușneanu, Ieremie Moghilă, Miron Barnovschi și Vasilie Lupul, rămase, în ceeace privește bogăția și rânduiala monastică, întâia în țara Mo'dovei. Viața de cultură bisericească fu aci mai intensă ca ori unde: aci s'au scris și prescris, secole de-arândul, sule și sute de cărți rituale, cari s'au împrăștiat prin toată țara; aci s'au format și au trăit nenumărați și vestiți cărturari, cari s'au îndelnicit cu cultivarea literaturii bisericești mai înalte; aci și-au avut metania, postrigul, cum se mai zicea, o sumă de prednici și renumiți ierarhi ai Moldovei; aci, în sfârșit, s'a îndreptat și revărsat spiritul de jertfă al pioșilor noștri voievozi și boieri, prin daruri bogate și averi însemnate.

Toate aceste au contribuit ca faima mănăstirii Neamțu să crească și să se răspândească neconținut — în țară și peste hotară. Iar mai târziu, în a doua jumătate a sec. XVIII, când marele cărturar monah, primenitor al vieții noastre monastice, Paisie Velicikovschi Malorosianul, se așeză cu ucenicii săi în acest centru

Vedere generală a mănăstirei Neamțu.

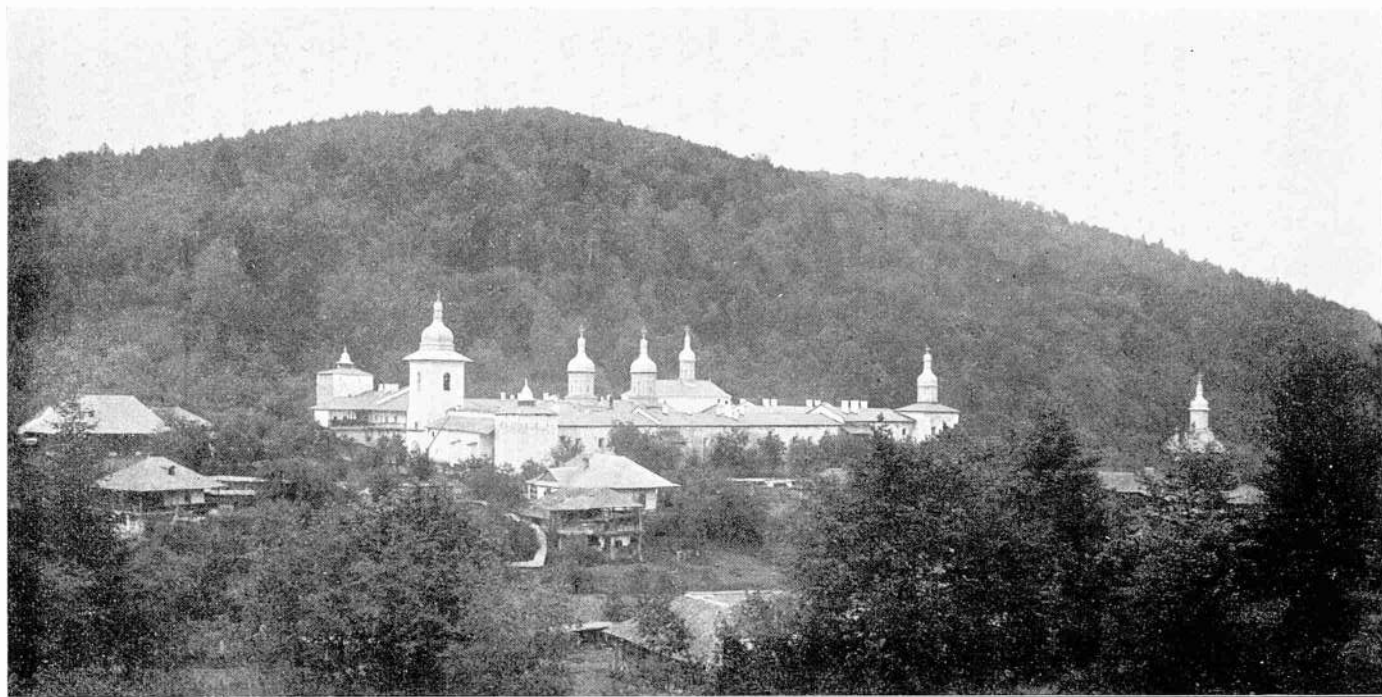
de cultură bisericească, vaza Neamfului creștin și mai mult prin zeloasa activitate a Paisienilor. Și strălucirea culturală la care aceștia îl ridicară, se mențină până în secolul trecut prin lucrarea stăruitoare și statornică a lui Veniamin Costachi.

Cu răspândirea culturii moderne și cu secularizarea averilor mănăstirești, viața bogată, materială și spirituală a Neamfului decăzu însă deodată. Astfel noi cei de astăzi, din întreagă această bogăție de odinioară n'am mai apucat decât: zidurile vechii mănăstiri, pornite spre ruină și nimicnicie, restigiiile vestitei tipografii, din care au eșit la lumină mii și mii de cărți sfinte, răspândite pe toată fața pământului românesc, rămășițele bogatei biblioteci, cari până să ajungă în depozitul național al Academiei Române, au trecut prin pârjolul păgubitor al unui foc și prin mâinile și mai păgubitoare ale tuturor amatorilor și speculanților de vechi manuscrise și, în fine, o parte din prețiosul tezaur de odoare ce alcătuiau pe vremuri și mai alcătuiesc încă și astăzi zestrea sfintei mănăstiri, unde ele se păstrează.

În strânsă legătură cu Neamfu a trăit și s'a dezvoltat mănăstirea vecină a Secului. Cătorie a marelui vornic Nestor Urechie dela sfârșitul sec. XVI, ea a trebuit să fie deci înrăurită de intensă viață bisericească ce se desfășură la Neamfu. Astfel și aci ca și acolo s'au scris și s'au prescris cărți de ritual, s'au format și au trăit cărturari bisericești, au primit cinul călugăresc și au purtat haina monahală ierarhi vestiți ai țării, între cari marele Varlaam Mitropolitul și s'au îndreptat și s'au revărsat averi și daruri ... Iar mai apoi când stareful Paisie s'a așezat în Neamfu, ucenicii săi cuprinzând și Secul, — această mănăstire căzu în dependență de cea dintâi. Și această dependență, în care a trăit până acum doi ani, i-a fost spre bine — căci o parte din strălucirea culturală ce s'a revărsat atunci asupra Neamfului s'a răstrâns și asupra Secului; așa că în istoria culturii noastre bisericești, aceste două mănăstiri stau pe o singură pagină.

Cauzele cari au adus decadența materială și spirituală a Neamfului, au adus și decăderea Secului; răspândirea culturii moderne și secularizarea averilor mănăstirești. Din bogăția de odinioară n'am mai apucat în zilele noastre decât ziduri pornite spre ruină, resturi din prețioasa bibliotecă și o parte din străvechiul și năminatul tezaur de odoare bisericești, cari se păstrează și azi în mănăstire.

Aceste tezaure, admirate de vizitatori și prețuite de cercetători, sunt deci singura comoară rămasă din trecutul de secole al mănăstirilor Neamfu și Secu. Prin publicarea lor în Albumul

Vedere generală a mănăstirei Secu.

Vederea chiliilor mănăstirei Seeu.

de fafă, ele se scot la lumină — ca cele mai frumoase și prețioase odoare bisericești ce s'au adunat și păstrat la Neamțu și Secu, începând din suta XIV și până în zilele noastre. Iar prin reproducerea lor se va mijloci cunoașterea și studiarea lor și se va vădi până la ce grad s'a fost răspândit și cultivat în trecutul nostru interesul și sentimentul artistic, — cestiuni ce vor putea face obiect de cercetări speciale când, se vor publica ca materiale de studiu și alte asemenea obiecte și documente de artă. Ca atare trebuesc să se publice și ca atare deci le-am publicat și noi, — drept ce am dat numai sumare descrieri, pentru a căroră completă înfelegere notăm aci abreviațiunile întrebuițate: L = lungime, l = lățime, I = înălțime, D = diametrul mare și d = diametrul mic.

Incheind aceste cuvinte de introducere mai trebuie să arătăm că lucrarea de fafă, care face parte din publicațiile Comisiunii Monumentelor Istorice, pornește din inițiativa d-lui Profesor P. Garboviceanu, fost Administrator al Casei Bisericii, și a I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei D. D. Pimen. Ea a găsit în persoana d-lui Inginer Stelian Petrescu pe cel mai priceput și desăvârșit executor artistic.

Alex. Lăpădatu

Secretarul Comisiunii Monumentelor Istorice.
Membru corespondent al Academiei Române.

Stellan phot.

Reproducerea oprită.

Biserica cea veche (1497) a mănăstirii Neamțu

NEAMȚU

Scoarța din față a evangheliarului slav, manuscris (37×25 cm.) din 1436. Ferecată în argint poleit cu aur. Inscripția la Iorga, Bul. Com. Mon. Istorice, fasc. 11.

Seoarta din dos a evangheliarului slav, manuscris (37×25 cm.) dela
1436. Ferecată în argint poleit cu aur.

Pagina întâia a evangheliei lui Luca din evangheliarul slav,
 manuscris dela 1436, cu ornamente în culori și aur.

Scoarță de evangheliar slav manuscris (34×25 cm.), din 1512.

Pagina întâia a evangheliei lui Maren din evangheliarul slav, manuscris delat 1512, cu ornamente lucrate în enluri și aur.

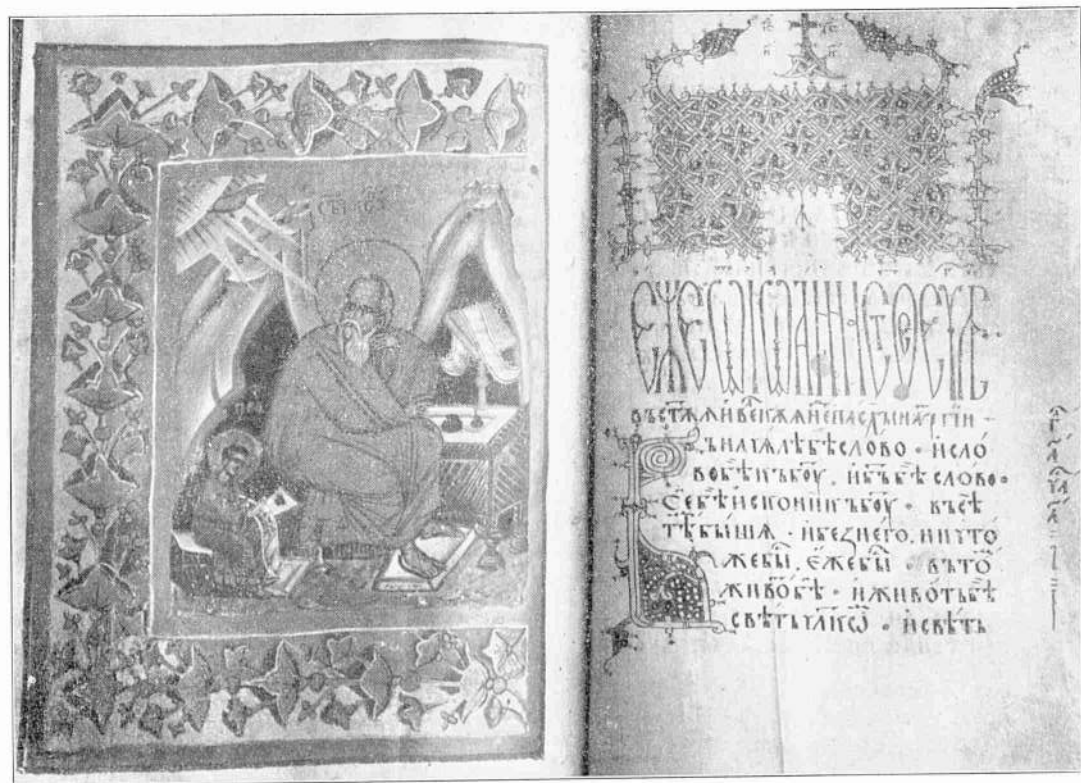
Pagina întâia a evangheliei lui Luca din evangheliarul slav, manuscris delat 1512, cu ornamente lucrate în culori și aur.

Scoată de evangheliar slav, manuscris (34×25 cm.), din 1555.

Pagina întâia a evangheliei lui Matei, cu chipul evanghelistului, din evangheliarul slav, manuscris dela 1555, cu ornamente în culori și aur.

Pagina întâia a evangheliei lui Ioan, cu chipul evanghelistului, din evangheliarul slav, manuscris dela 1555, cu ornamente în culori și aur.

Scroată de evanghelie (75×51 cm.), dăruită, zice-se, de Impărătuasa Ecaterina, la 1759. Fereiată în argint, cu fețele lucrate în sârmă aurită și cu cinci finisuri, bătute de jurîmprejur cu pietre de topaz.

Scoarță de evanghelie (51×36 cm.), tipărită în mănăstirea Neamțu.
Ferecată în argint.

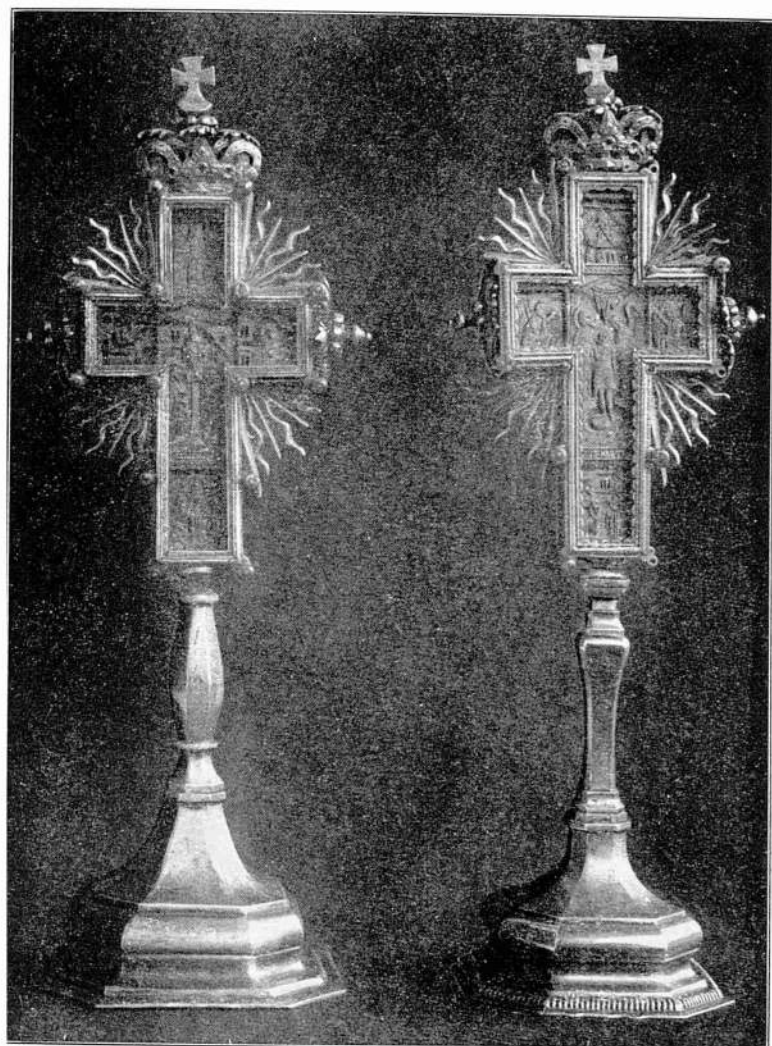
Scoarță de evanghelie (49.5×35 cm.) din 1821. Ferecată în argint, cu cinci finifturi, bătută de jurîmprejur cu pietre scumpe.

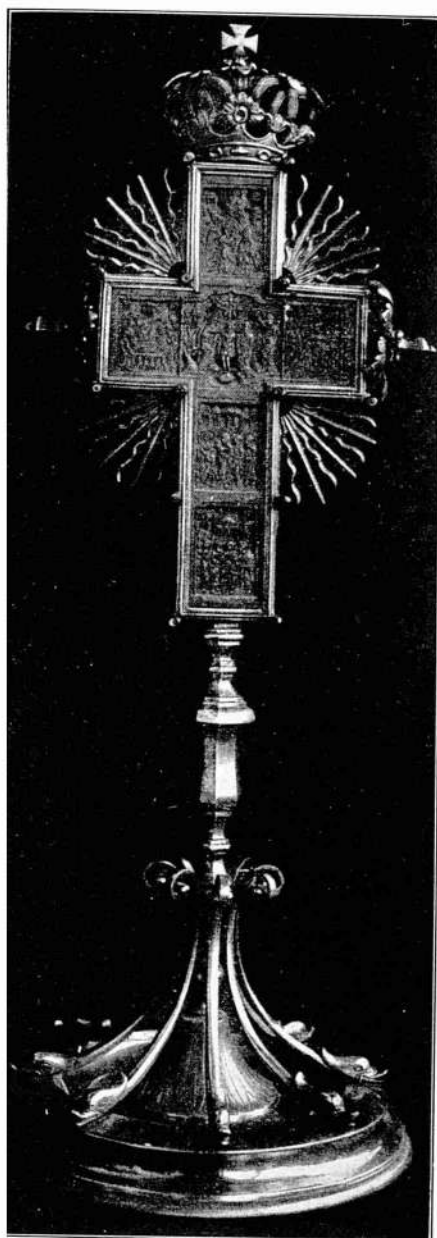
Scoarță de evanghelie (50×33 cm.), din 1851. Ferecată în argint poleit cu aur. Cu cinci finifturi. bătute de jurîmprejur cu pietre de topaz albe și roșii, aceste din urmă ca ornamente la coroana din mijloc.

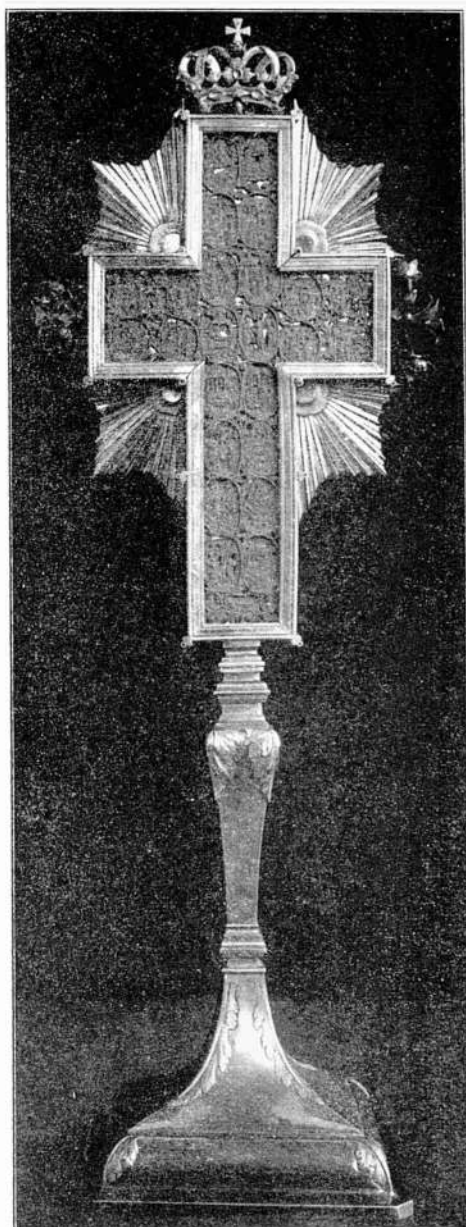
Cruce luerată în filigran, din aur și argint, și împodobită cu
mărgăritare și smaragde. (I=18 cm.).

Cruci de lemn sculptat, ferecate în argint aurit și împodobite cu mărgăritare. A doua din 1834. (I=23,5 cm.).

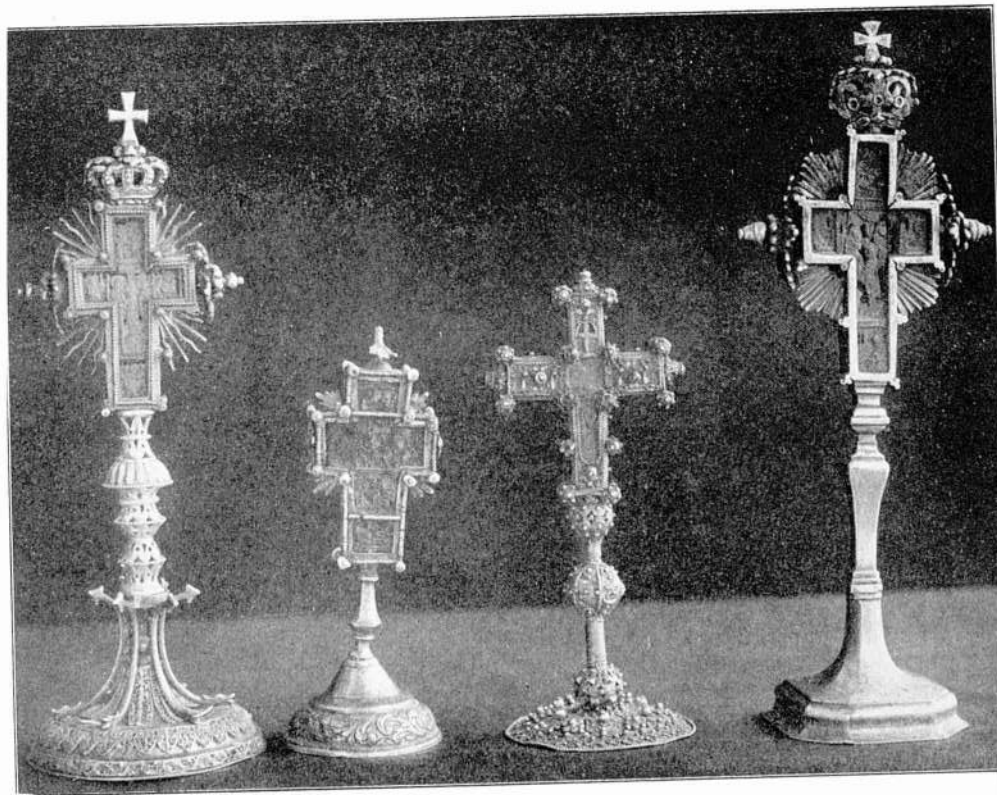
Cruce de lemn sculptat, ferecată în argint suflat cu aur. Dăruită de Neonil Starețul la 1839. (I=49 cm.).

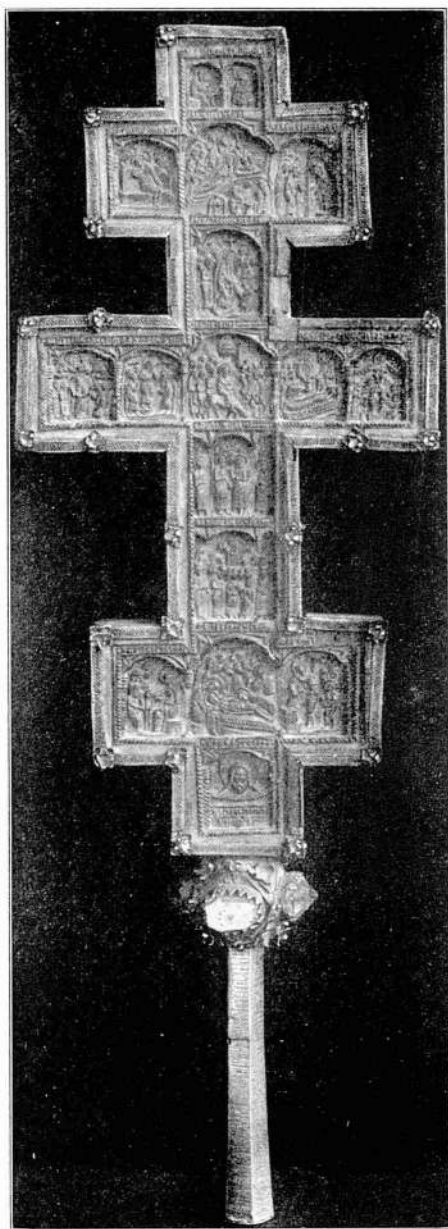
Cruce de lemn sculptat, ferecată în argint suflat cu aur. (l=62 cm.).

Cruce de lemn sculptat, ferecate în argint. Cele două dintâi (I=24 și 22 cm.) lucrate în filigran. A treia (I=21 cm.) împodobită cu mărgăritare.

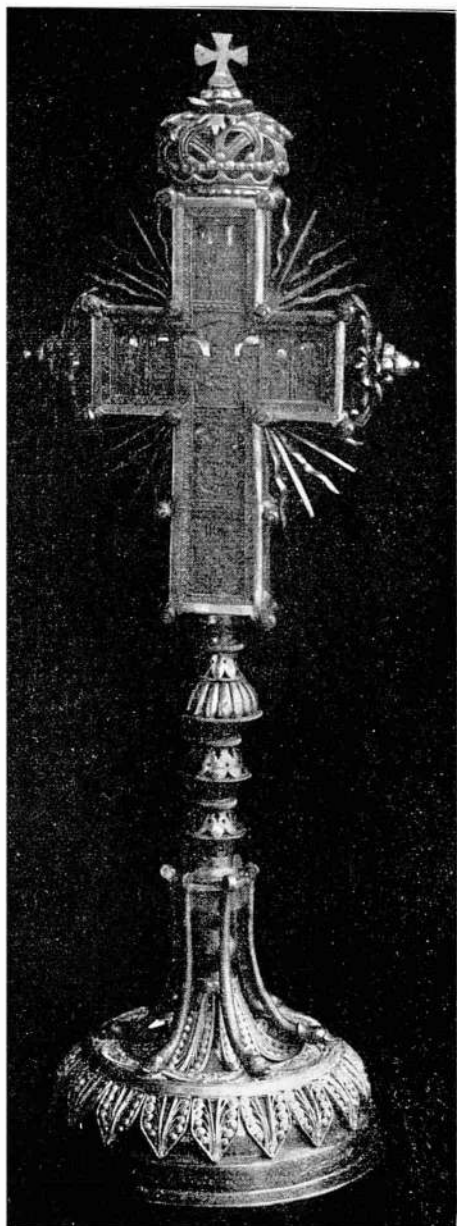
Cruci de lemn sculptat, ferecate în argint aurit. Intăia (I=20 cm). lucrată în filigran, din 1858.
A doua (I=13 cm.), împodobită cu mărgăritare. A treia (I=14 cm.) cu mărgăritare și smaragde.
A patra (I=21 cm.) are la coroana de sus șase pirozele. E din 1855.

Cruce de lemn sculptat, ferecată în argint, lucrat în filigran și poleit
cu aur. Dăruită de Mitropolitul Grigorie al Sucevei la 1560.
(I=62 cm.).

Cruce de argint, din 1767. (I=1,06 m.).

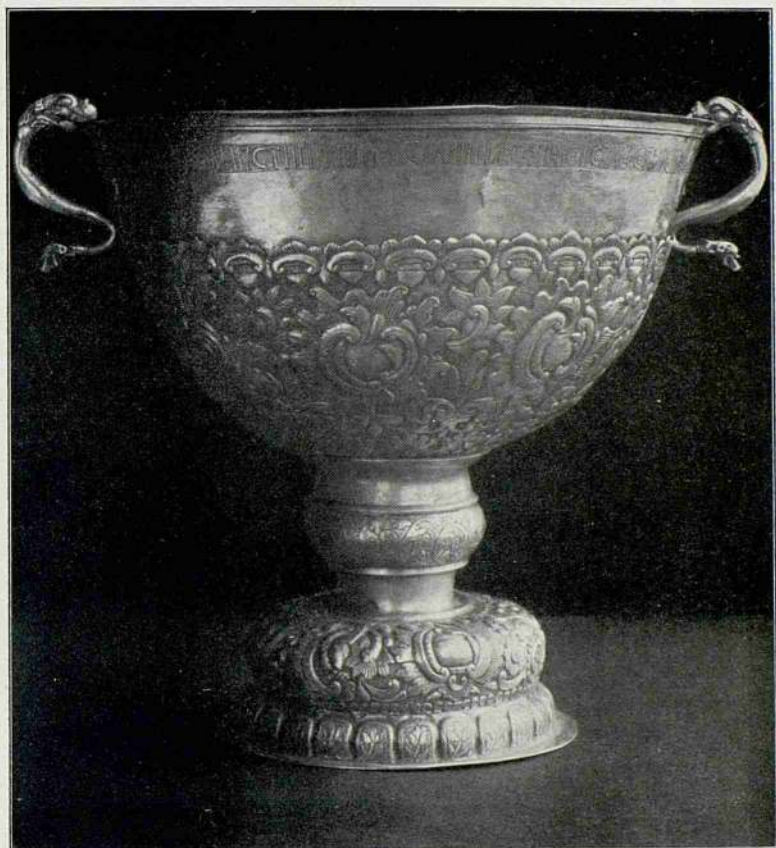
Cruce de lemn sculptat, din 1859, ferecată în argint poleit cu aur
și cu garnituri lucrate în filigran. (I=32 cm.).

Aghiasmatar de alamă argintată, cu aplicațiuni ornamentale de argint aurit. Dăruit de Iacov Mitropolitul la 1799.
(l=25 cm., D=44 cm., d=34 cm.).

Aghiasmatar de argint. Dăruit de Dimitrie Cantacuzino la 1843.
(I=43 cm., D=40 cm.).

Aghiasmatar de argint. Dăruit de egumenul Venediet Dinga la 1775.
(I=32 cm., D=33 cm.).

Potir de argint, cu mâner cizelat, din 1748. Dăruit de Maria fiica
Împăratului Petru al Rusiei. (I=42,5 cm.).

Potire de argint. Intâiul din 1767. (I=34 cm.). Al doilea din 1843.
(I=34 cm.).

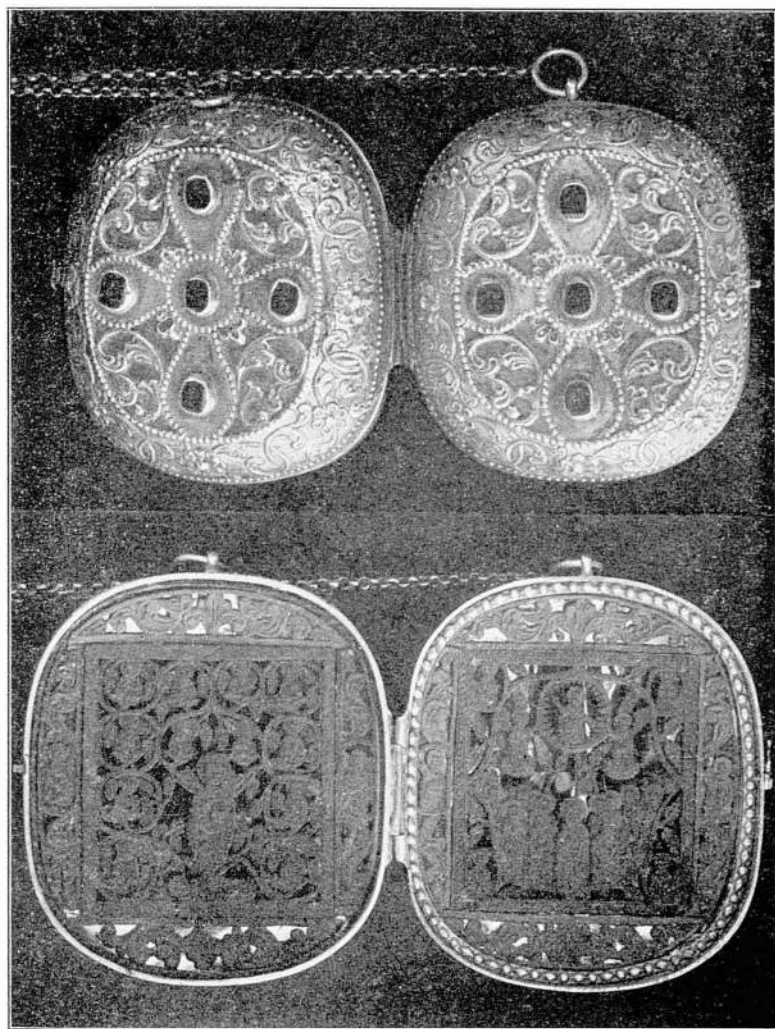
Potir de argint suflat cu aur, din 1845. (I=37 cm.). Deasupra un disc tot de argint, cam din aceeaș vreme.

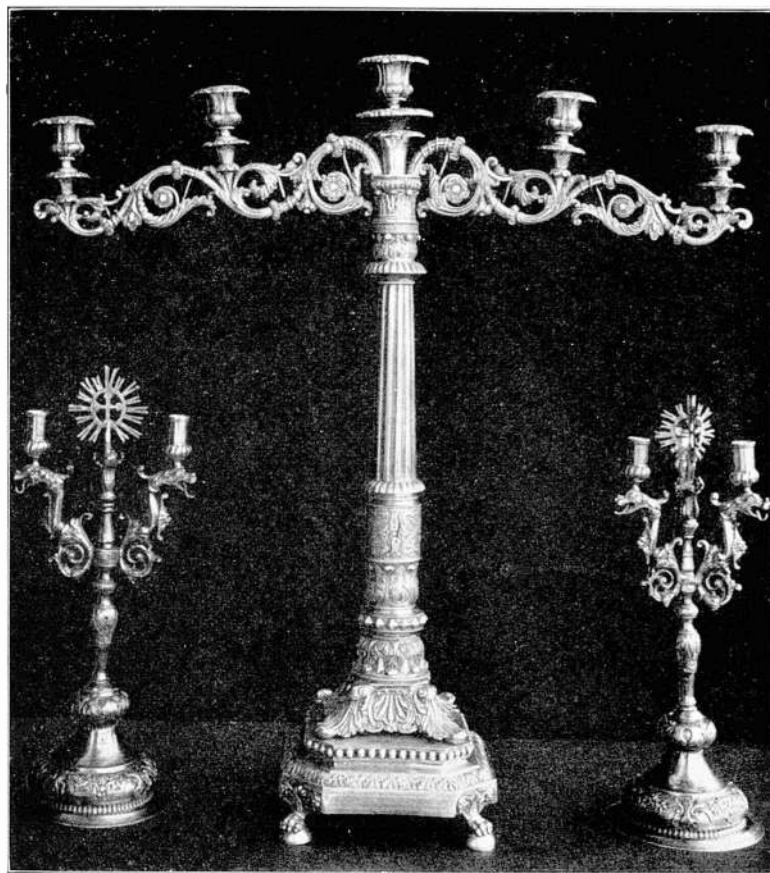
Potir de argint, din 1854. (I=39 cm.). Deasupra un disc tot de argint, cam din aceeaș vreme.

Panaghiar de argint aurit, dela Ștefan cel Mare, din 1502. Sus fețele
exterioare, jos cele interioare. Inscripția la Iorga.
Bul. Com. Mon. Ist., fasc. 11.

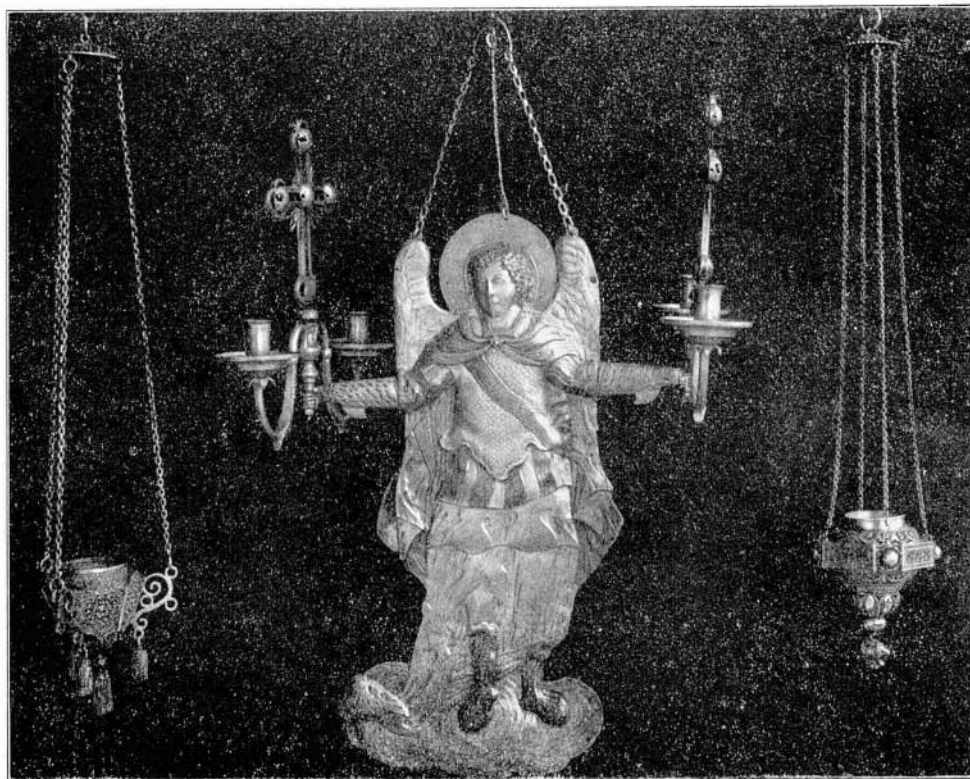

Panaghiar dela Grigorie Dinga, din 1750. (7,5×8,5 cm.). Sus fețele
exterioare ; jos cele interioare.

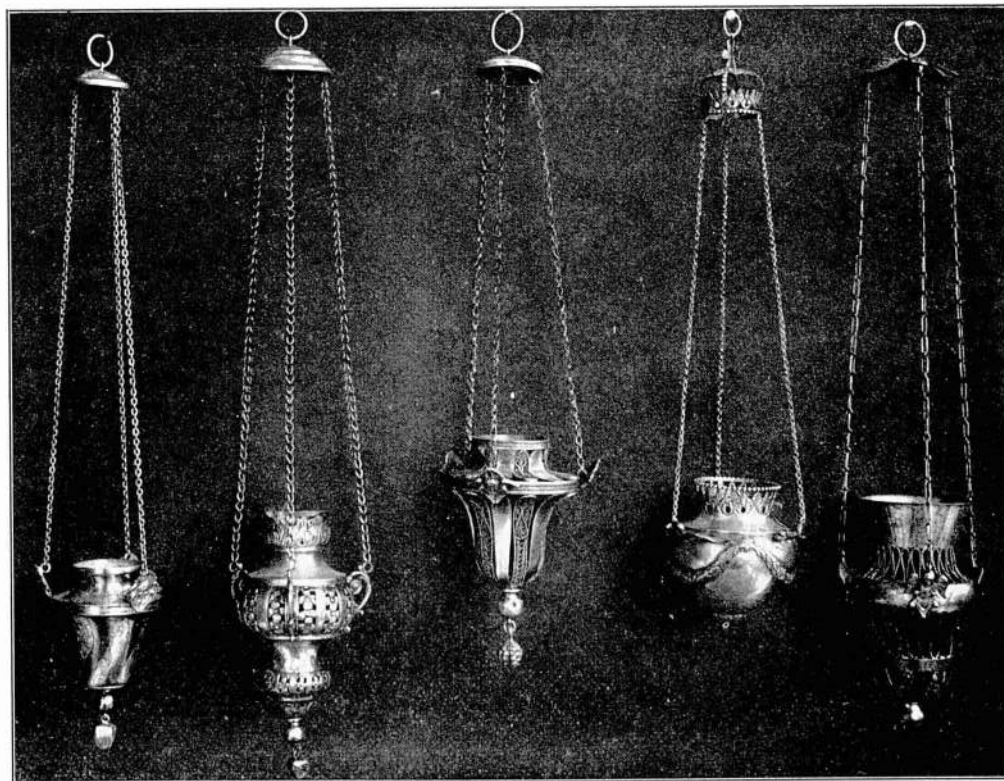
La mijloc: sfeșnic de argint, cu cinci ramuri, din 1851. (I=66 cm.).

La margini: Trichele tot de argint. (I=39 cm.).

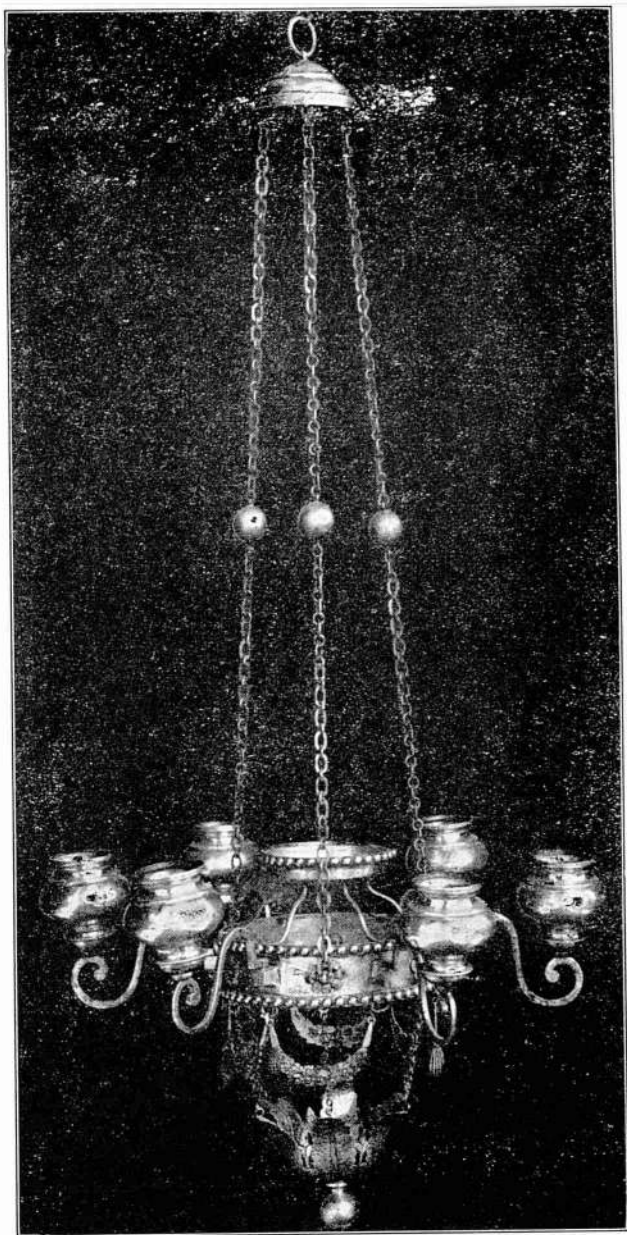

La mijloc: Serafim de argint, ținând în mâni sfeșnice așa zise trichele.

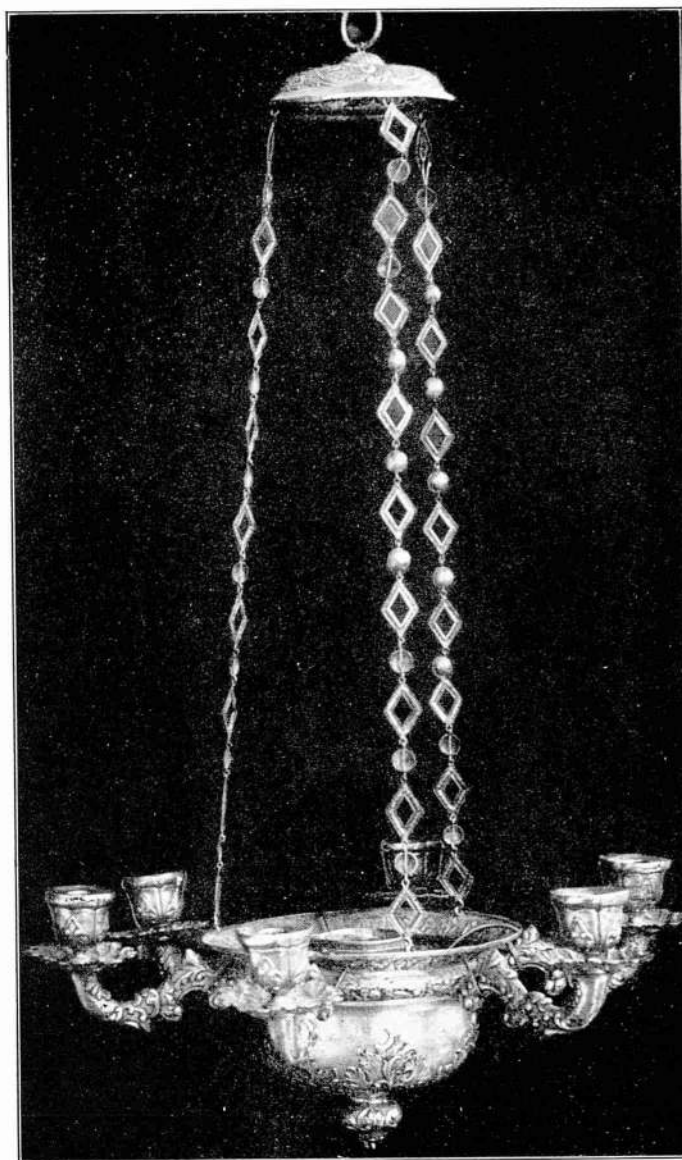
La margini: candelale de argint, lucrate în filigran.

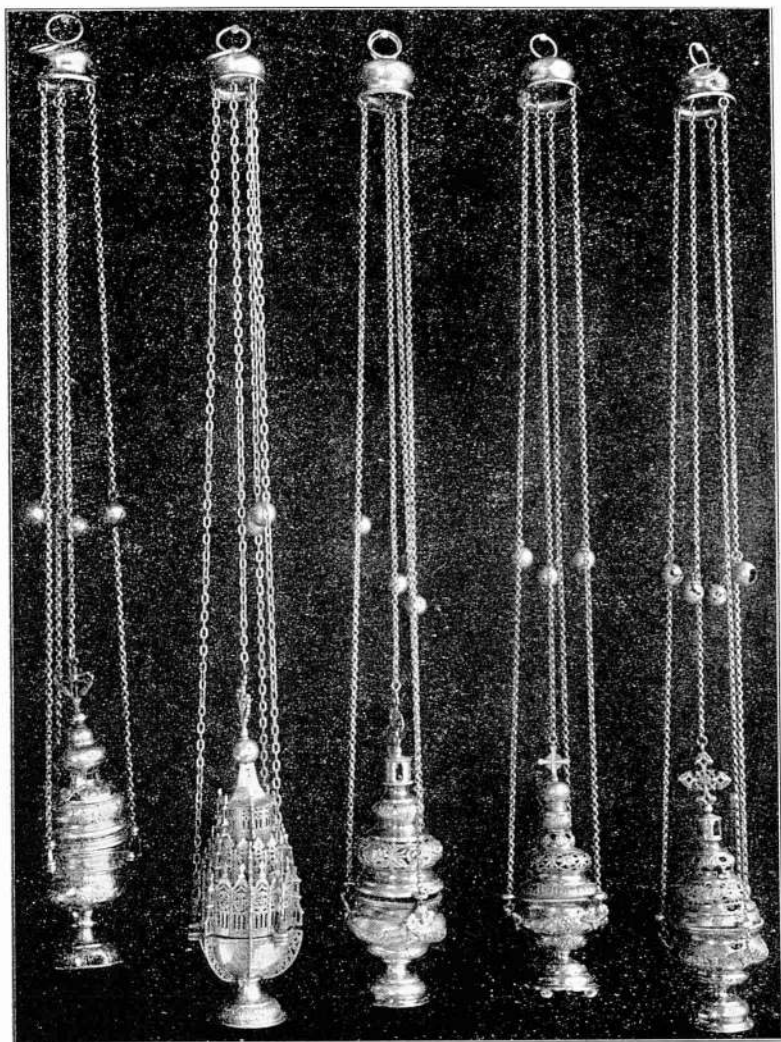
Candele de argint.

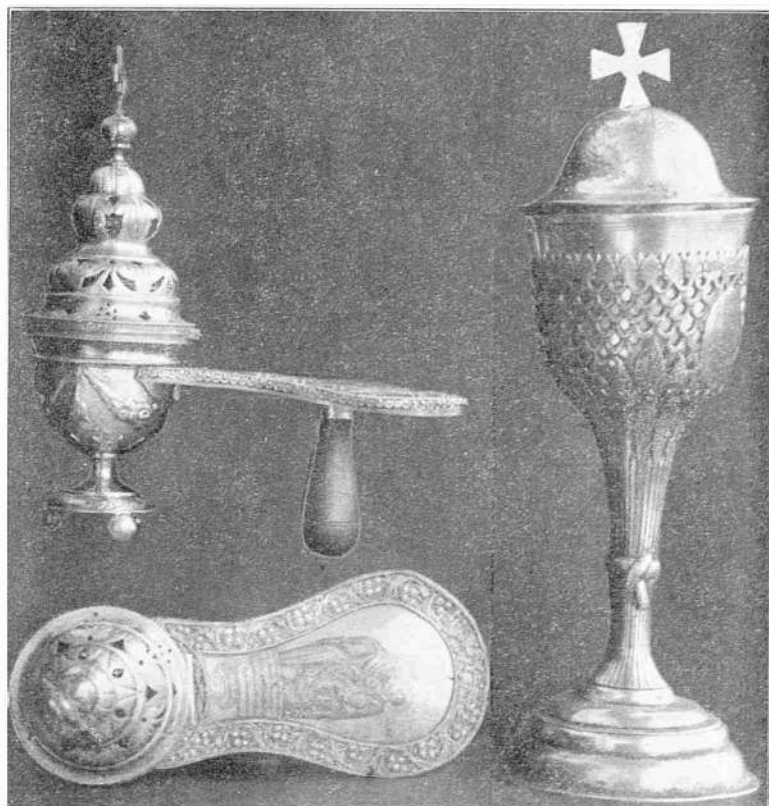
Candelă de argint, cu șase brațe. Dela marele logofăt Dimitrie Sturdza, din 1838. (I=87 cm.).

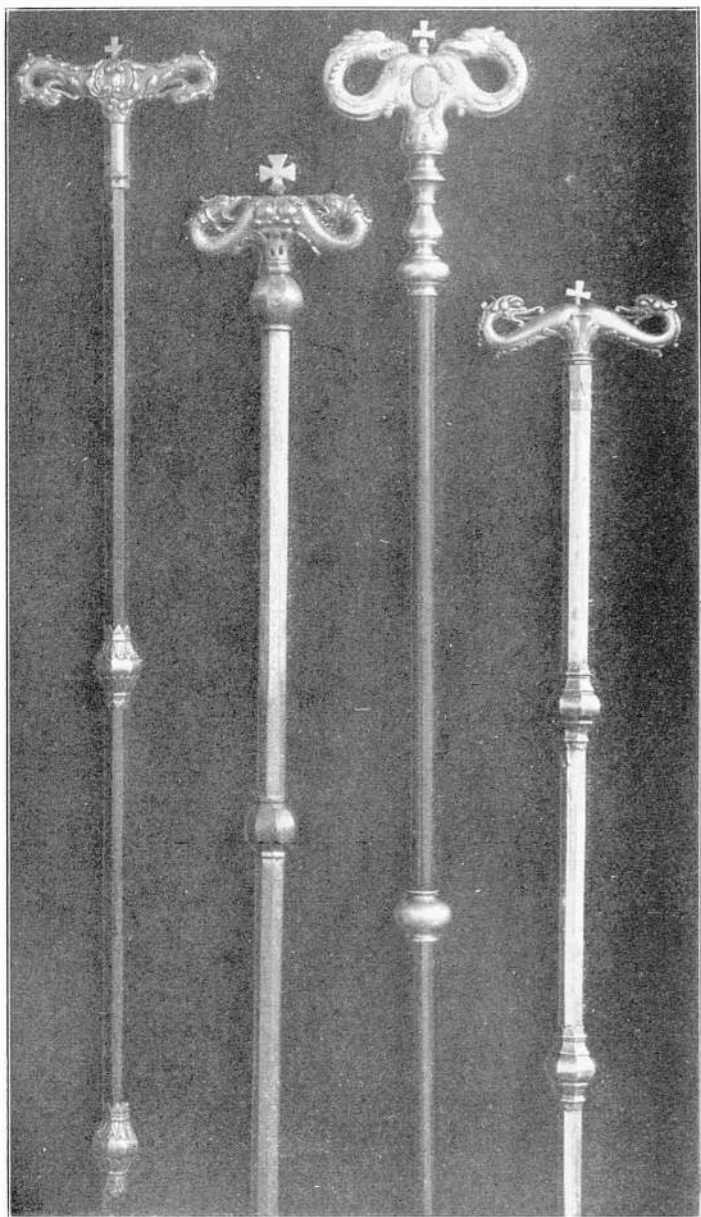
Candelă de argint, cu șase brațe. Dela marele logofăt Dimitrie Sturdza, † 1846. (I=80 cm.).

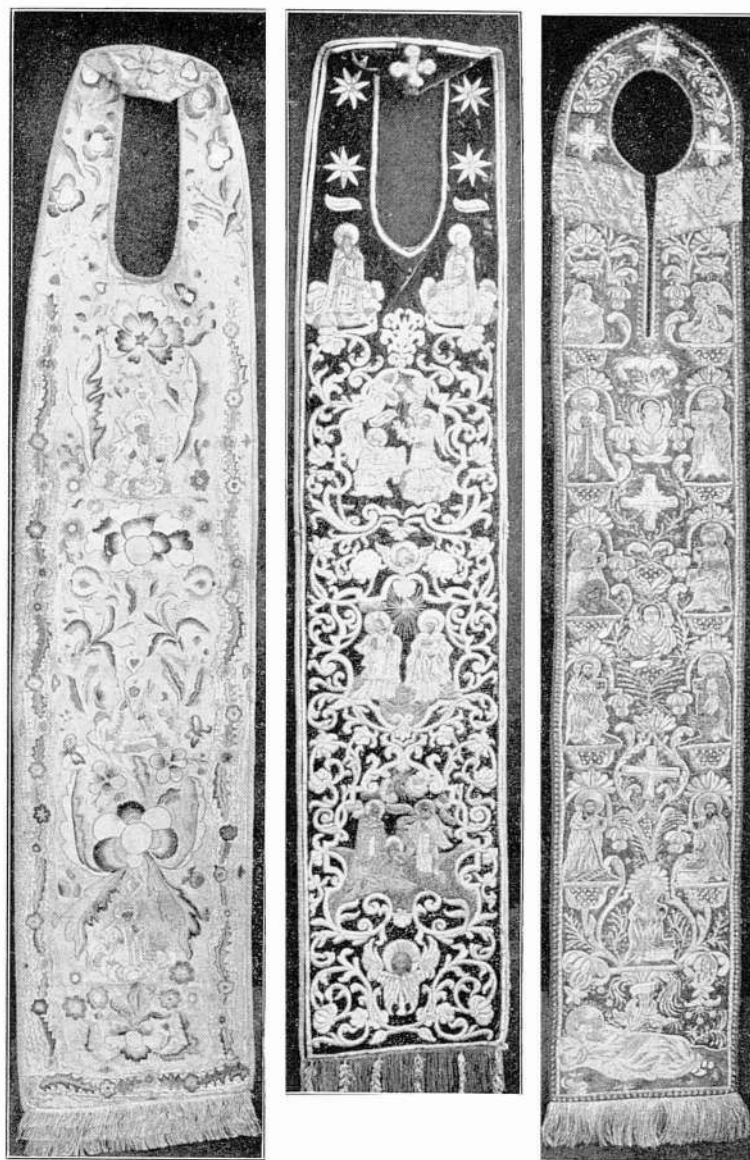
Cădelnițe de argint aurite.

Cățui de argint, din 1836, și un pahar pentru litie. (I=20 cm.).

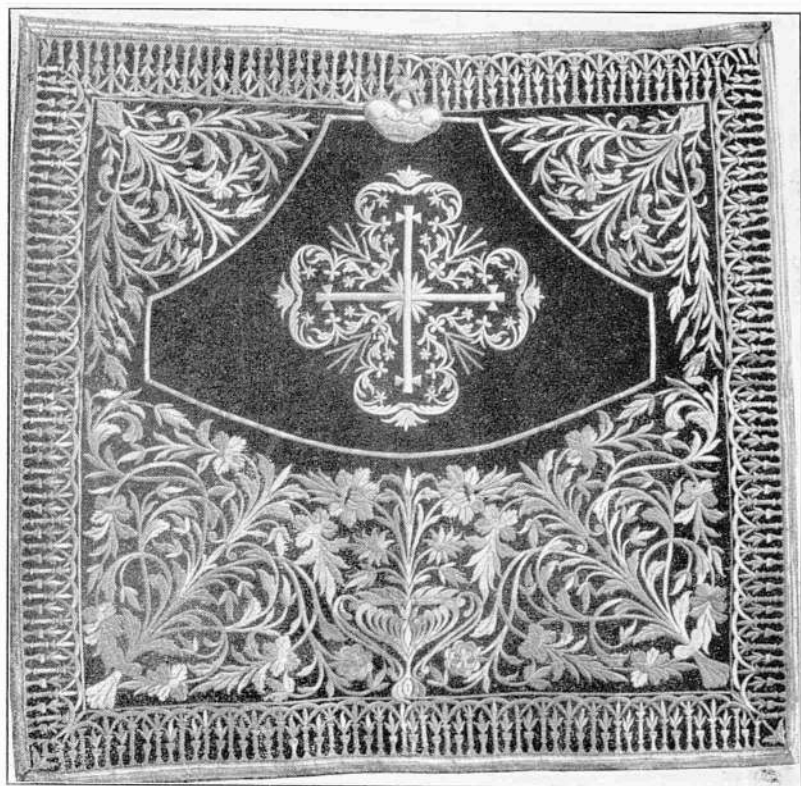
Cârji arhieresti: întâia de lemn și argint, a doua de alamă
argintată, a treia cu data 1845, a patra a Mitropolitului
Veniamin Costache din 1803.

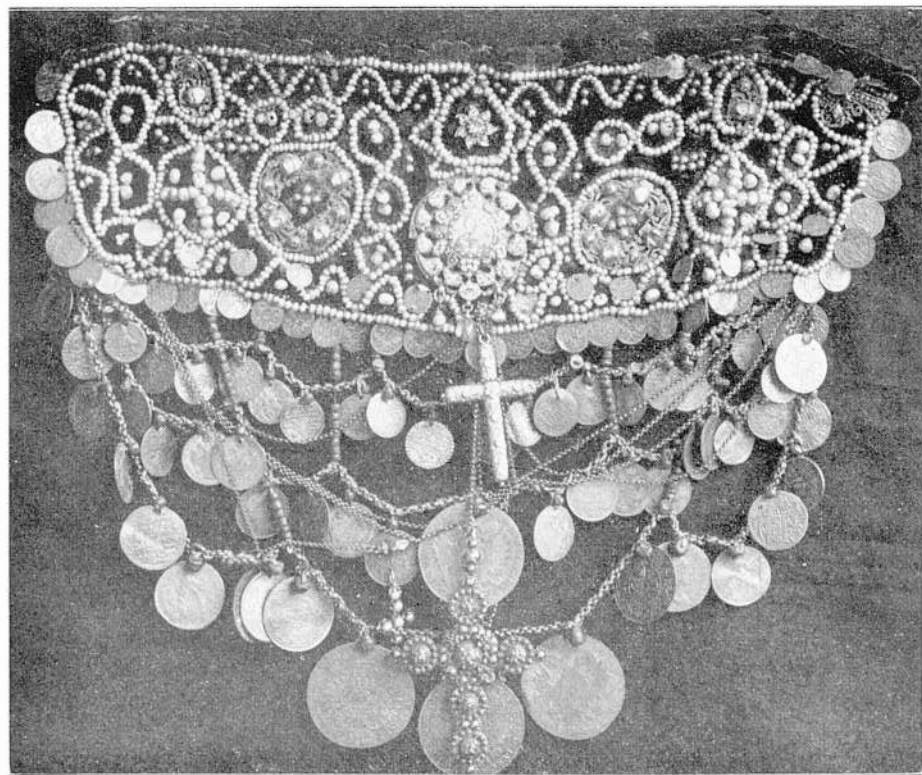
Patrafire așa zise etitoricești. Pe cel din dreapta o însemnare modernă: Cosma Șarpe Postelnicul, 1470.

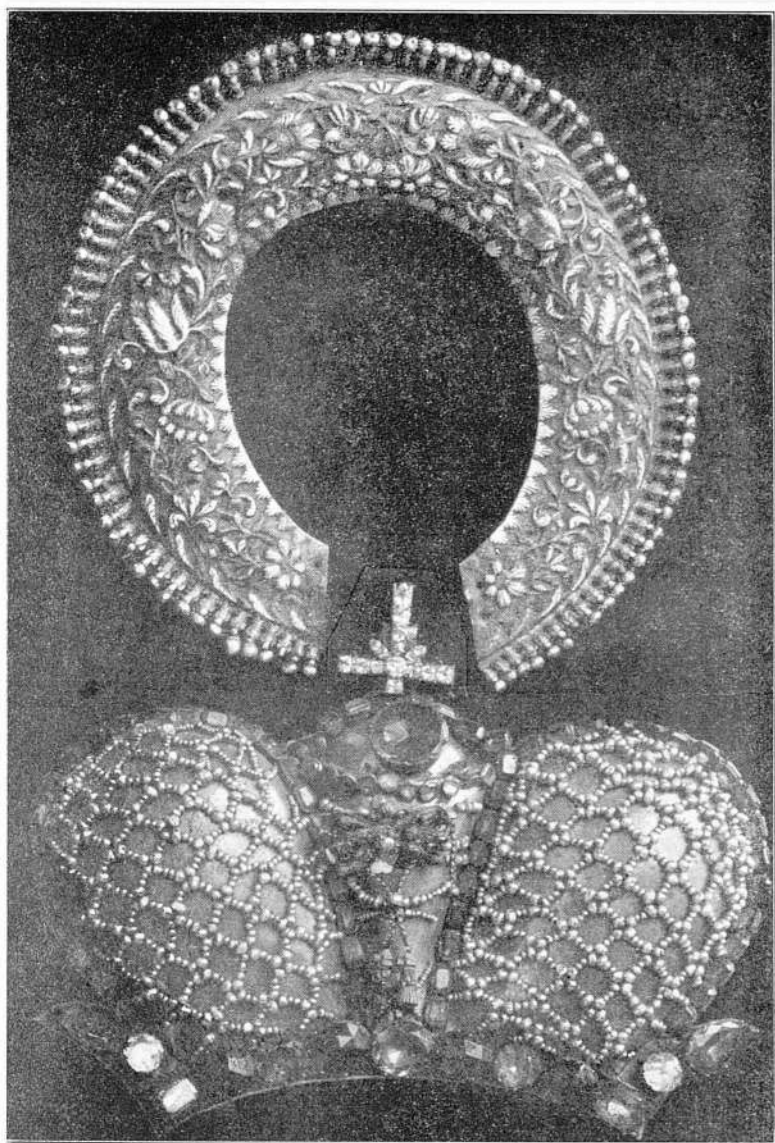
Aierul egumenului Silvan din 1436. (L=2,90 cm. l=1,24 cm.). Inscripția la Iorga, Bul. Com. Mon. Ist., fasc. 11.

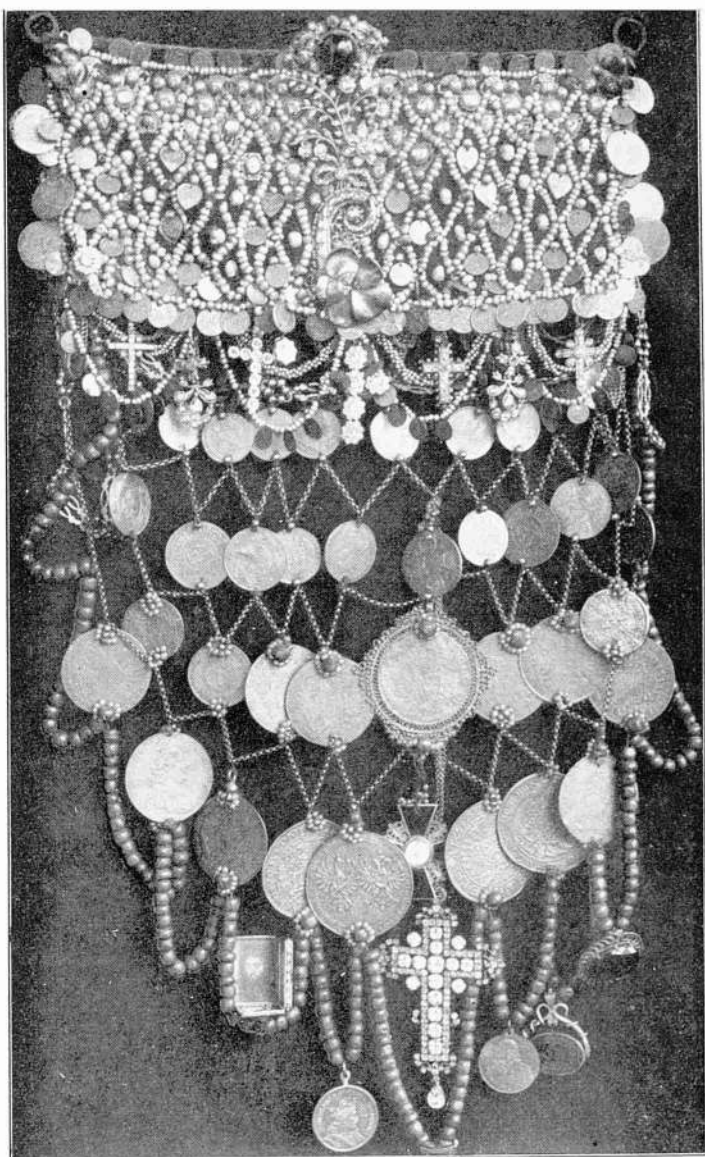
Acoperământ de vase sfinte, de velură neagră, brodată cu fir de aur. (L=97 cm., l.=95 cm.).

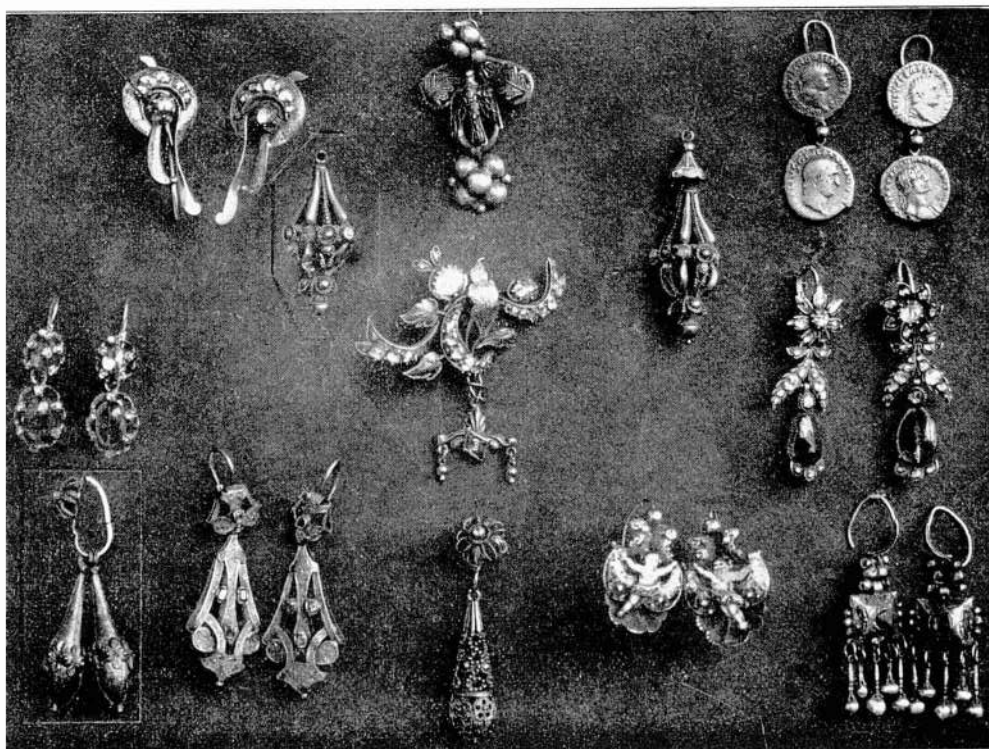
Salbă formată din monete de aur și argint și din pietre scumpe,
(brilante) aduse ca prinos la icoana Maicii Domnului.

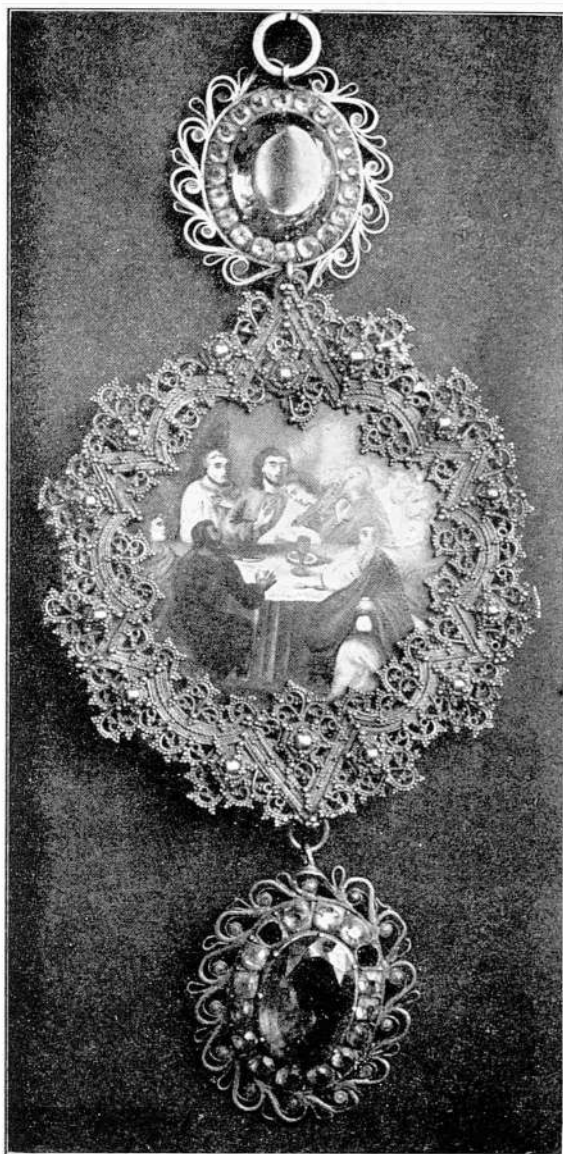
Aureolă și coroană de icoană. Intăia de aur cu smalt. A doua de argint. Ambele ornamentate cu mărgăritare.

Salbă formată din monete și medalii de aur și argint și din pietre scumpe (briliante), aduse ca prinos la icoana Maicii Domnului.

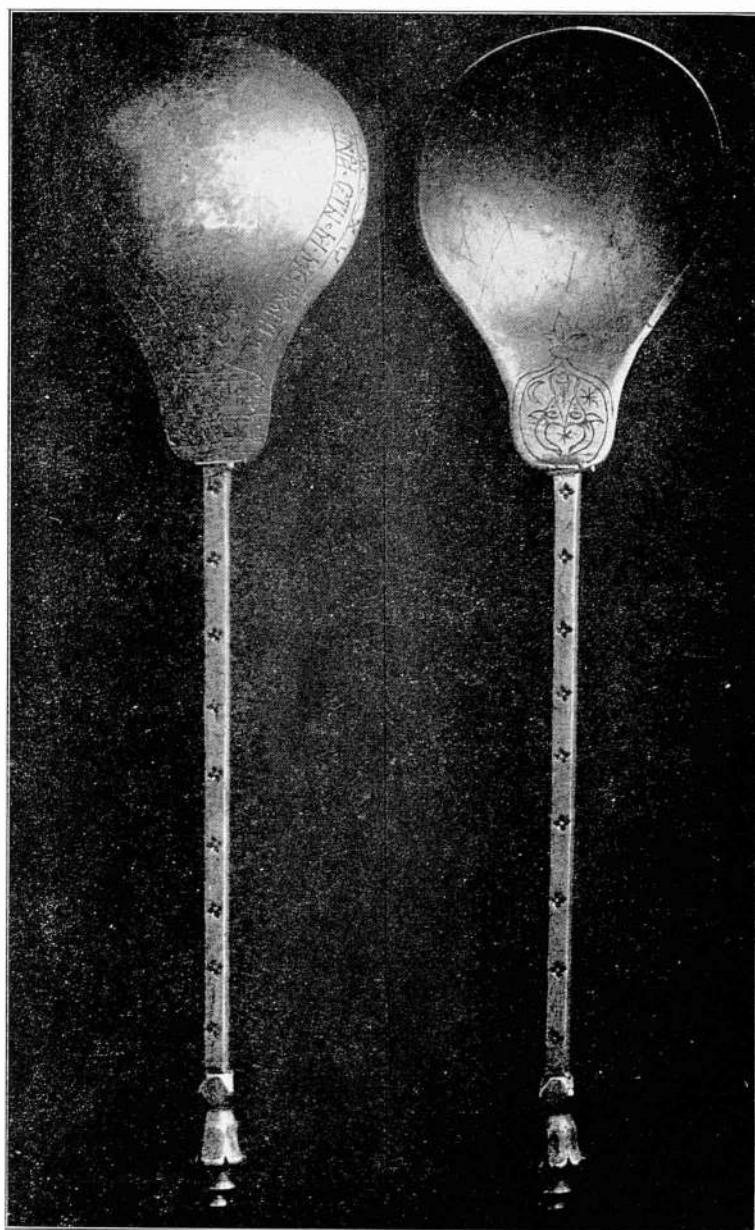
Cercei de aur împodobiți cu diferite pietre scumpe, dați ca prinos la icoana
Maicii Domnului.

Engolpion arhieresc: porcelane pictate, încadrate în filigran de aur.
(I=18 cm.).

Ieonite și cruciulițe, ornate și ferecate în filigran de aur. Intăia:
4,5×5 cm., a doua: 5×6 cm., a treia: 6 cm., a patra: 8 cm.

Lingură de argint dela Ștefan Tomșa Voevod.

Aierul Mitrofanei, soția marelui Vornic Nestor Urechie. Inscripția și descrierea la Iorga, *Inscripții din Bisericile României*, I, 35.7 și la Melchisedec, *Notițe istorice și arheologice*, cap. Secul.

MĂNĂSTIREA SIECU.

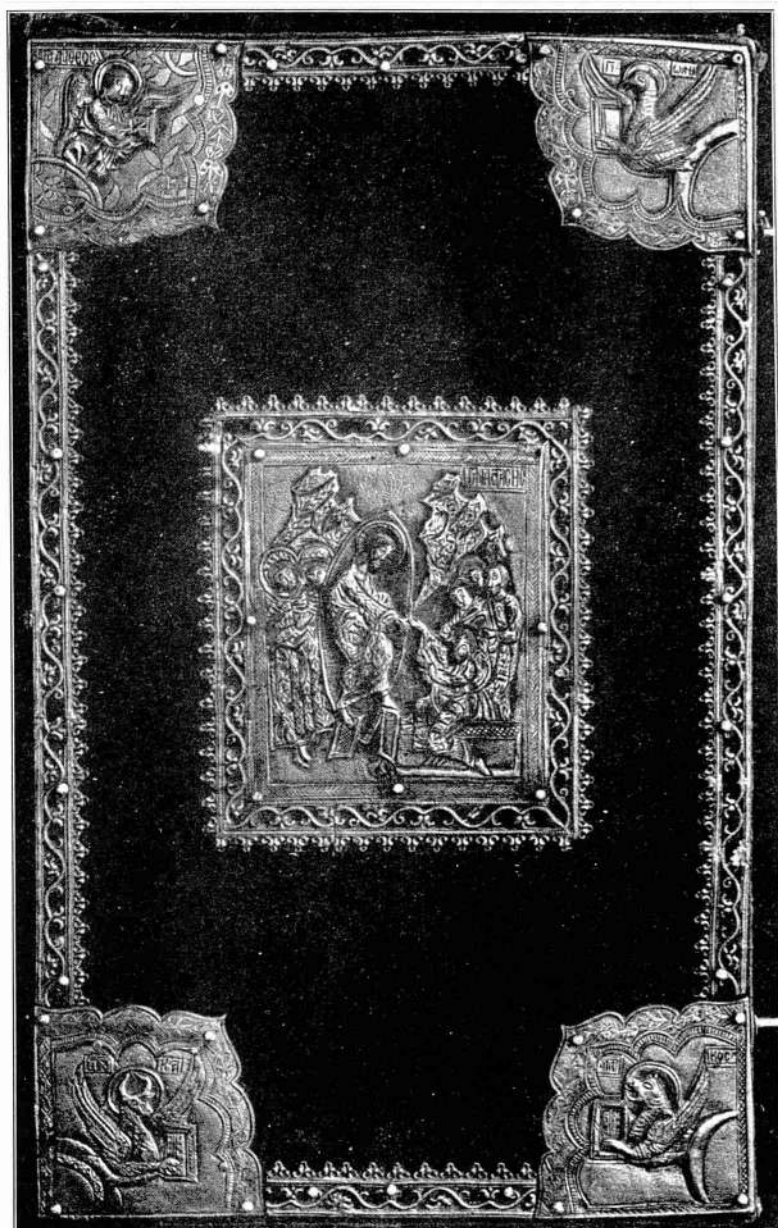
Stelian phot.

Reproducerea oprii

Sicud. Mitrofanu, jupânita lui Nester Ureche (1608).

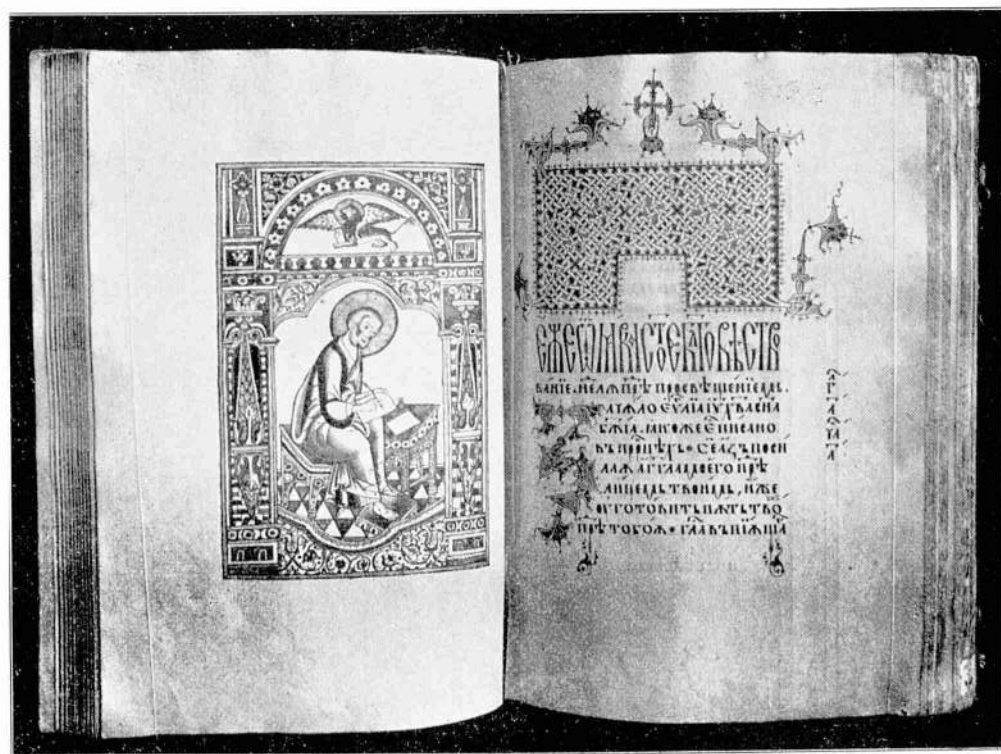

SECU

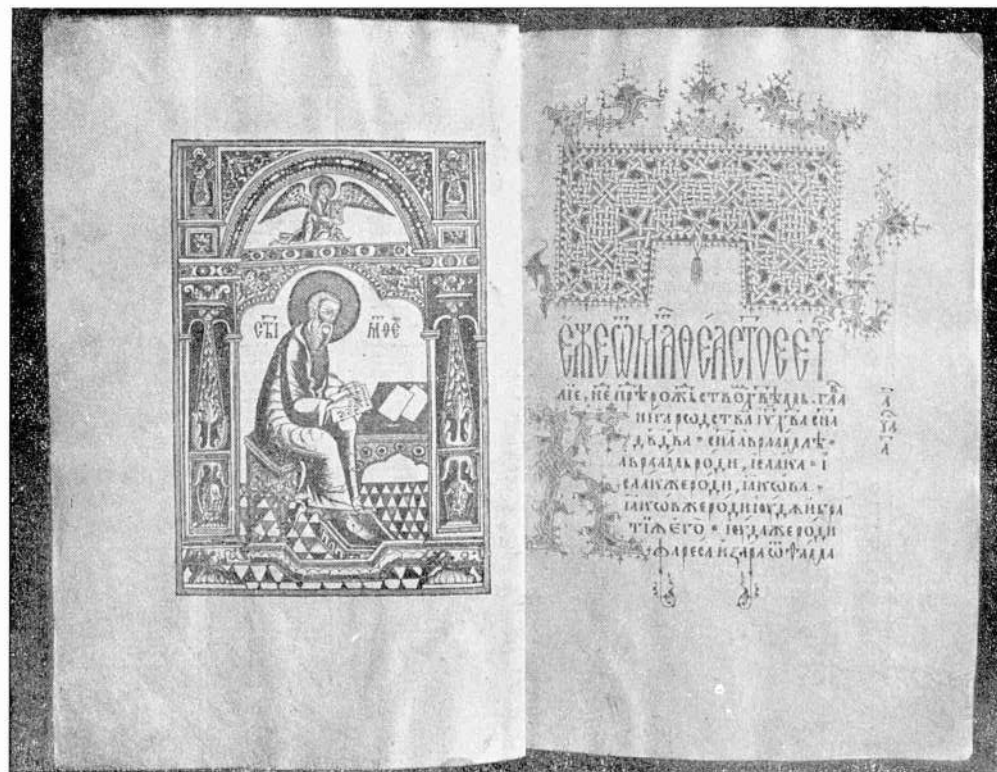

Scoartă de evangheliar slav manuseris (39×25 cm.), din 1664.

Imbrăcată în velură roșie, cu aplicațiuni ornamentale de aur.

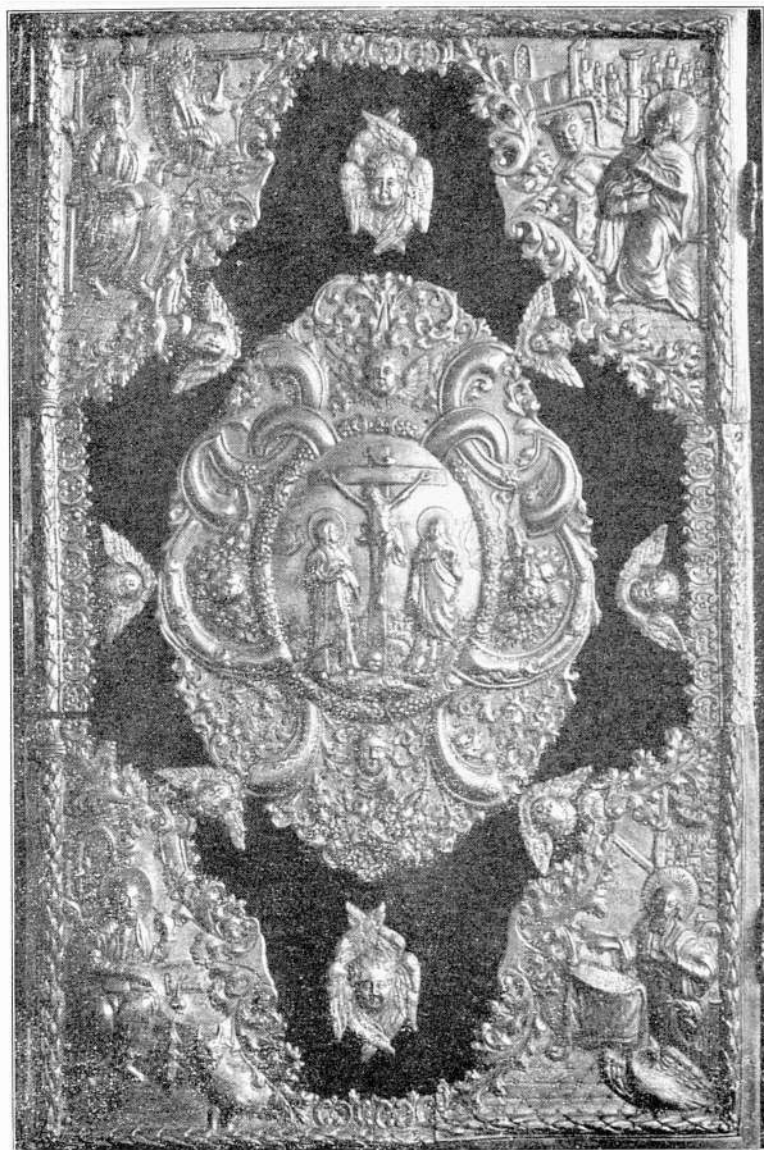
Pagina întâia a evangheliei lui Marcu, cu chipul evanghelistului, din evangheliarul slav manuscris dela 1664, cu ornamente în culori și aur.

Pagina întâia a evangheliei lui Matei, cu chipul evanghelistului, din evangheliarul slav, manuscris dela 1664, cu ornamente în culori și aur.

Pagina întâia a evangheliei lui Luca, cu chipul evanghelistului, din evangheliarul slav, manuscris
dela 1664, cu ornamente în culori și aur.

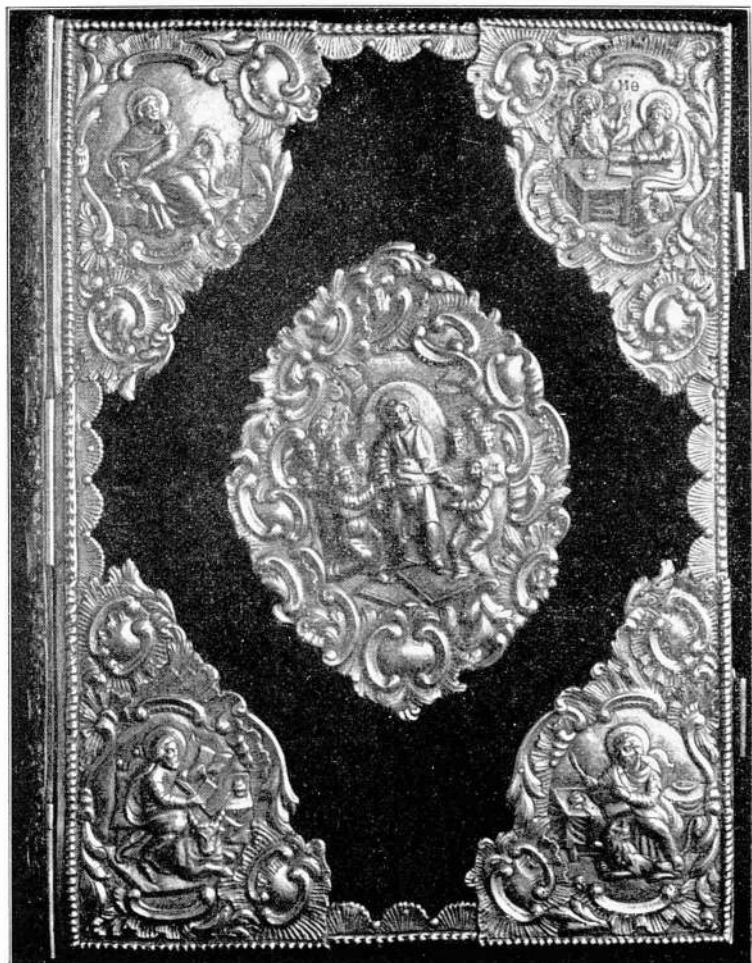
Scoarță de evanghelie (52×34 cm.), din timpul starețului Paisie.
Imbrăcată în velură verde, cu aplicațiuni ornamentale de argint.

Scoarță (fața) de evanghelie rusească (51×34 cm.), din timpul starețului Paisie. Ferecată în argint suflat cu aur.

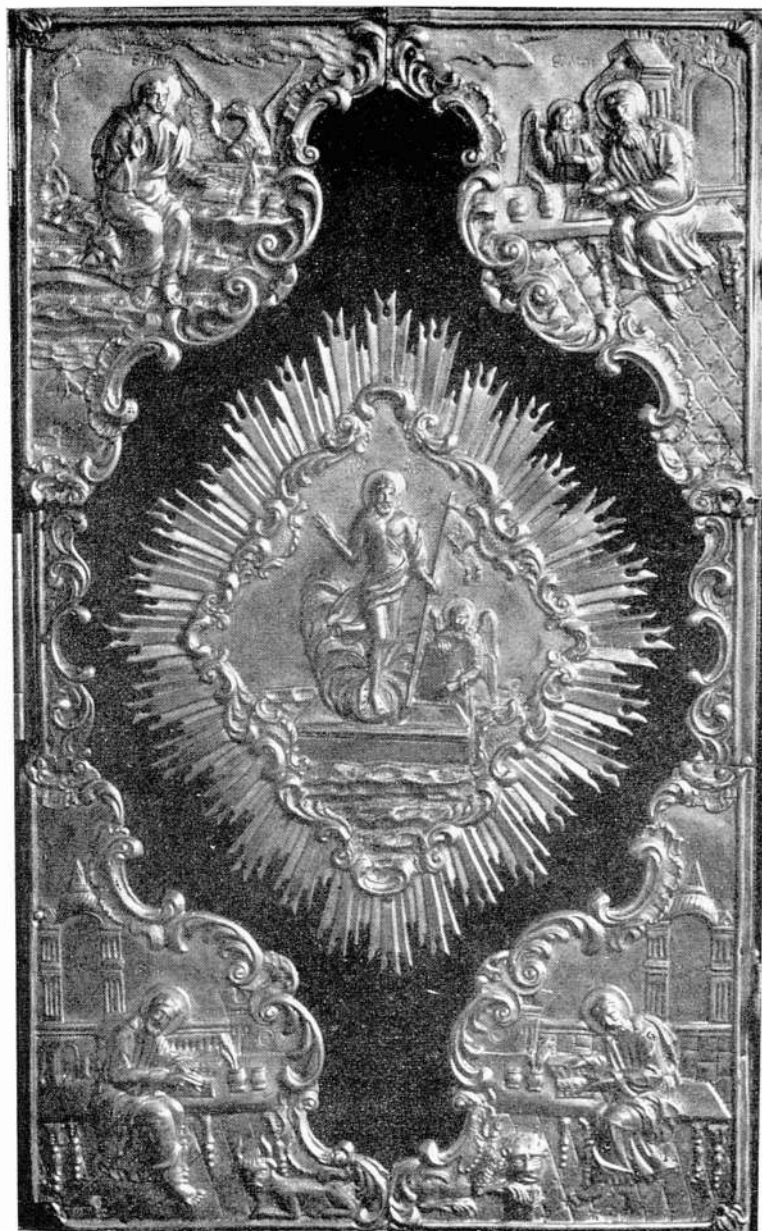
Scoarță (dosul) de evanghelie (51×34 cm.), din timpul starețului Paisie. Ferecată în argint suflat cu aur.

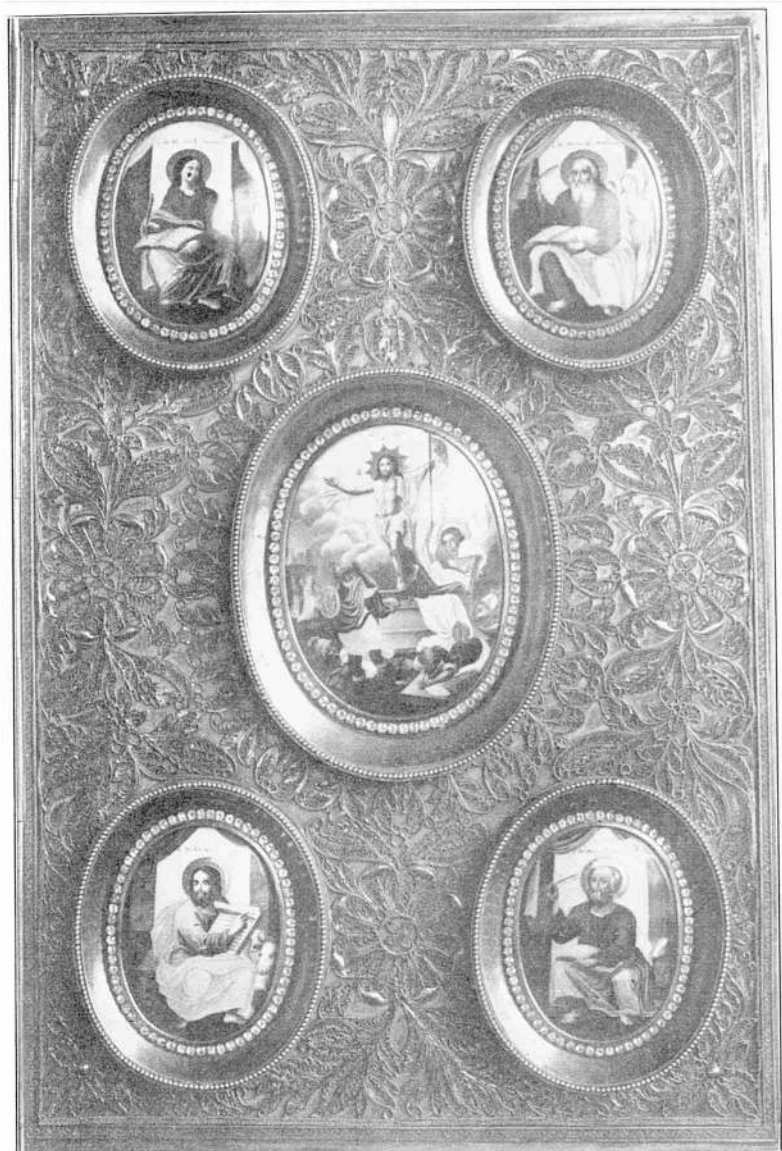
Scoarță de evanghelie (36,5×26 cm.), grecească, din 1676. Imbrăcată în velură roșie, cu aplicațiuni ornamentale de argint aurit.

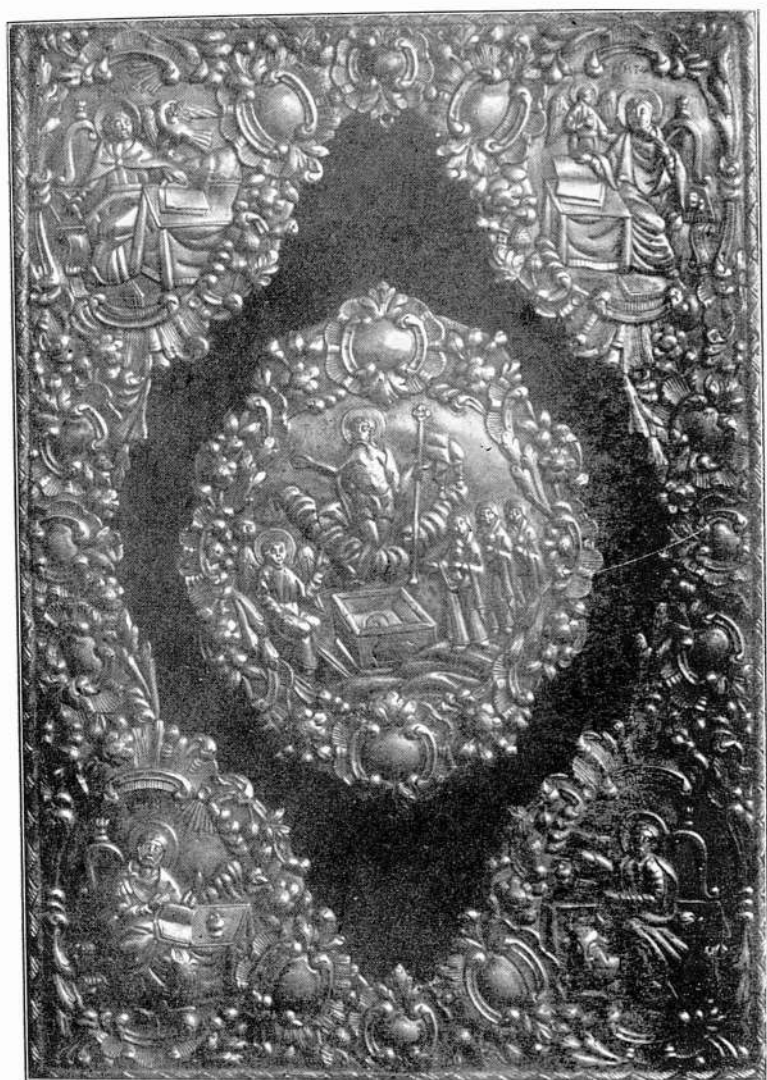
Secoatță de evanghelie (40,5×25 cm.), rusească, din 1670. Imbrăcată în velură cărămizie, cu aplicațiuni ornamentale de argint.

Scoarță de evanghelie din 1673. Imbrăcată în velură roșie, cu aplicațiuni ornamentale de argint.

Scoarță de evanghelie¹ (49×32 cm.), tipărită în Neamțu la 1821.
 Ferecată în argint aurit, lucrată în filigran. Picturi pe porcelan,
 bătute de jurîmprejur cu strasuri.

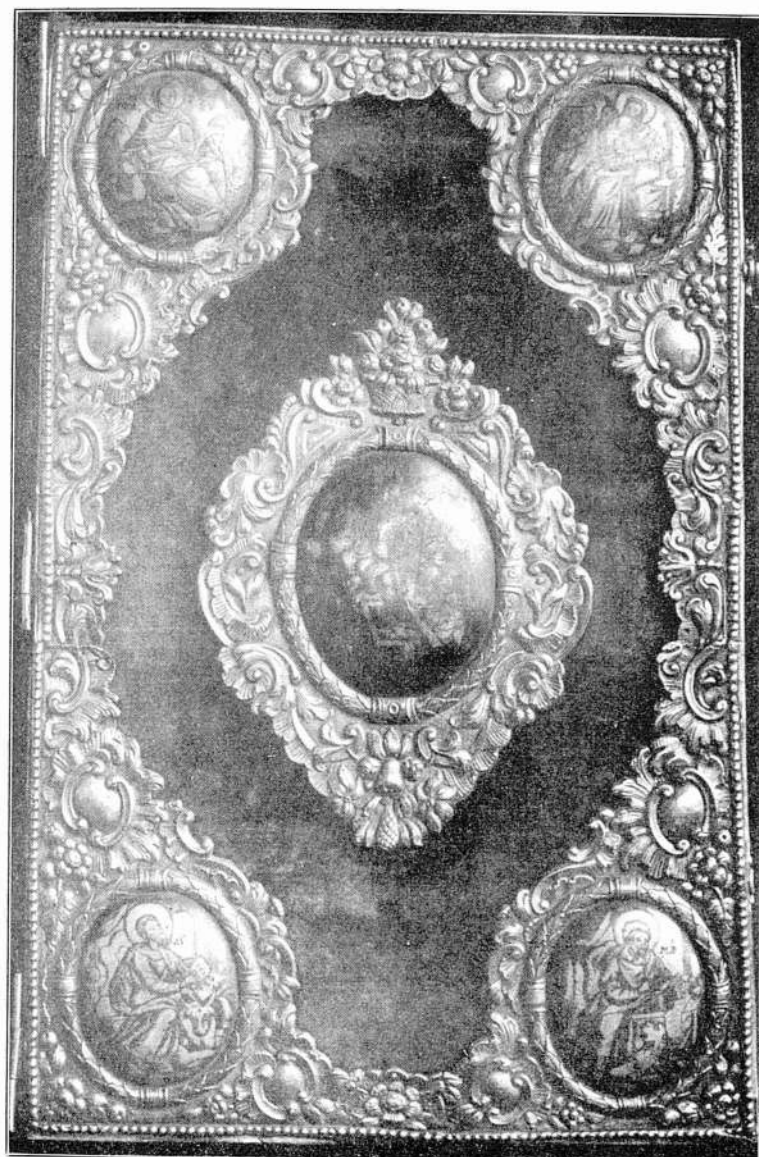
Scoartă de evanghelie (48,5×35 cm.), din 1821. Imbrăcată în velură oliv, cu aplicațiuni ornamentale de argint. Dela Iordache Cantacuzino, din 1824.

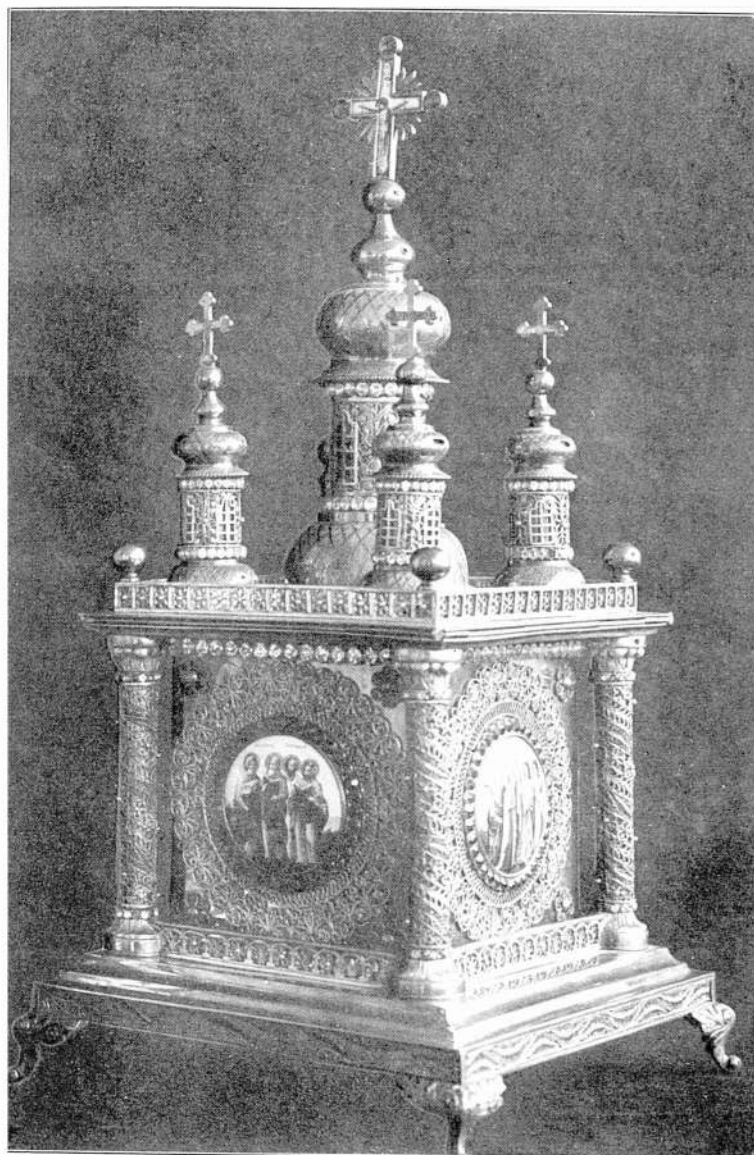
Scoarță de evanghelie (36×24 cm.), din 1834. Ferecată în aramă,
cu aplicațiuni ornamentale de argint.

Scoată de evanghelie (35,5×23,5 cm.), din 1834. Imbrăcată în velură roșie cu aplicațiuni ornamentale de argint. Dela Vornicul Iordache Miclescu, din 1856.

Seoarță de evanghelie (38×24 cm.), din 1845. Imbrăcată în velură roșie, cu aplicațiuni ornamentale de argint.

Chivot de argint, suflat cu aur, lucrat în filigran și bătut cu strasuri.
(I=44 cm.). Dela Safta Brâncoveanu, din 1842.

Chivot de argint, suflat cu aur, lucrat în filigran și bătut cu strasuri.
(I=44 cm.). Dela Safta Brâncoveanu, din 1842.

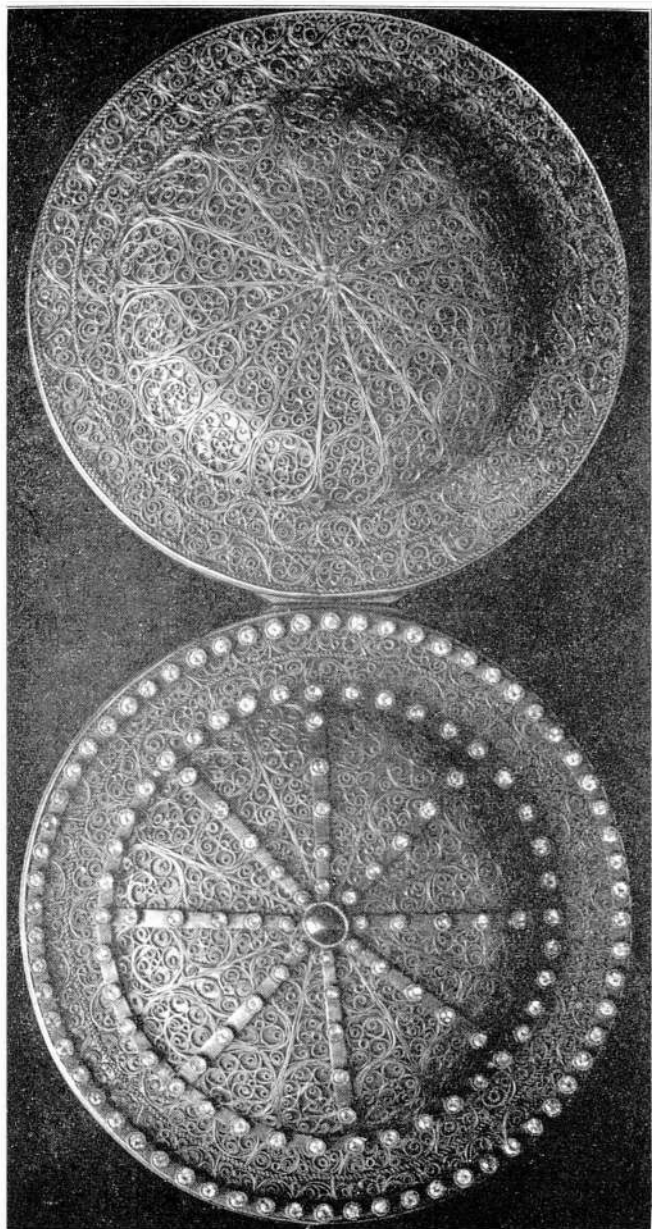
Litier de argint aurit, lucrat în filigran, bătut de jur împrejur cu strasuri.
(D=43 cm.). Lucrare modernă, de pe la jumătatea sec. trecut.

Litier de argint aurit, lucrat în filigran, cu o mare gravură la mijloc.
(D=60 cm.). Lucrare modernă, de pe la jumătatea sec. trecut.

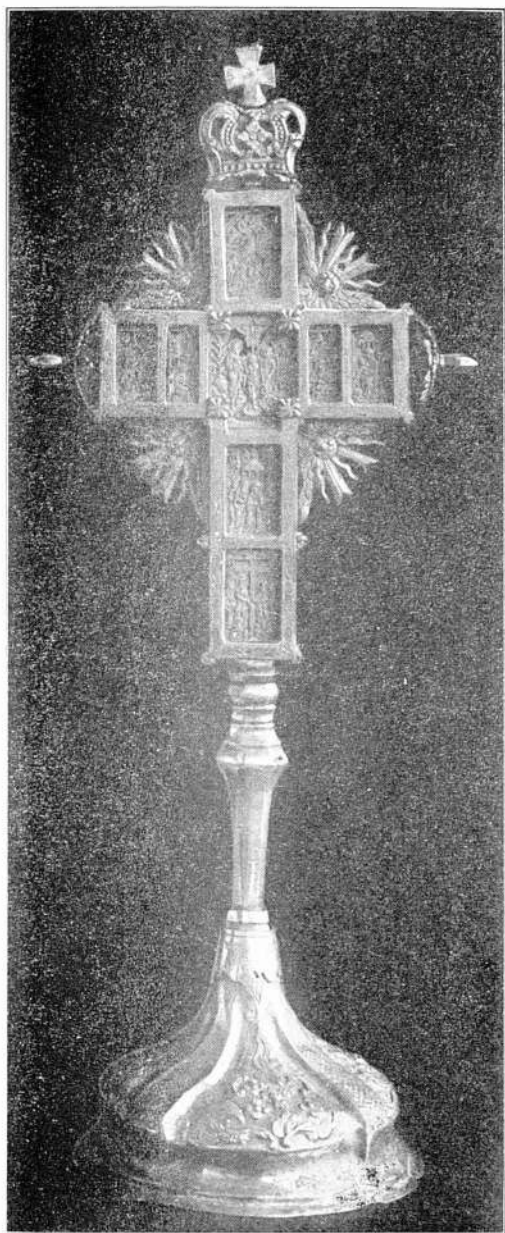
Panaghiar de argint, lucrat în filigran (fețele interioare), dela Alexandru-Vodă, din 1621. (D=16,5 cm.).

Panaghiar de argint, lucrat în filigran (fețele exterioare), dela Alexandru-Vodă, din 1620. (D=16,5 cm.).

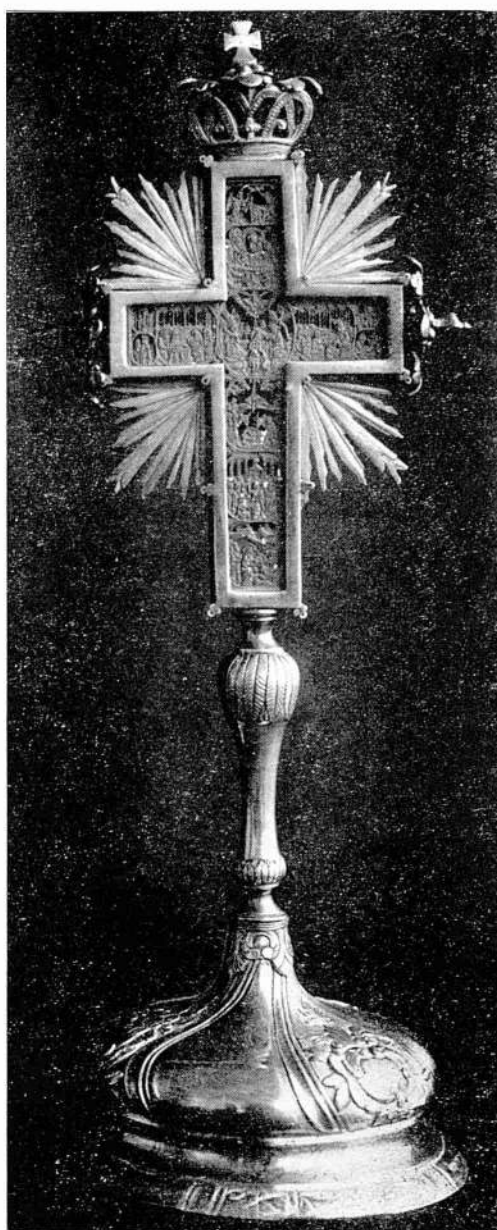
Disc de argint aurit. Sus fața, jos dosul. (D=30 cm.). Dela Mitropolitul Grigorie Callimachi, din 1761.

Cruce de lemn sculptat, ferecată în argint aurit, dela 1825. (I=52 cm.).

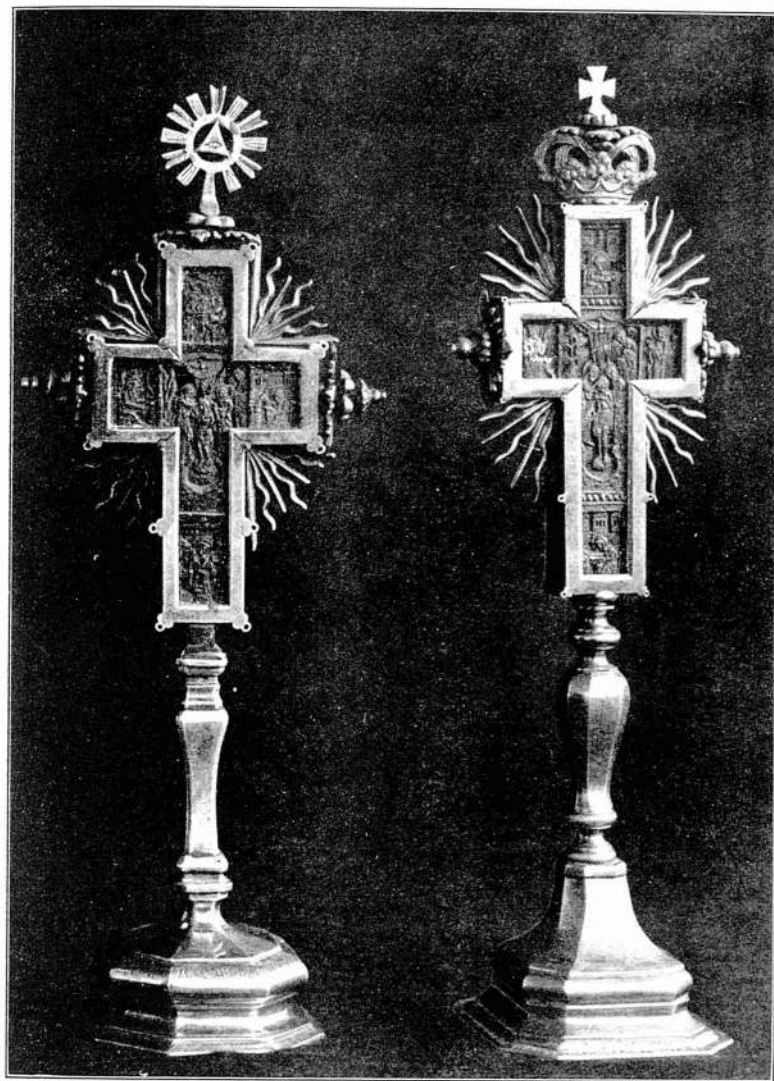
Cruce de lemn sculptat, ferecată în argint aurit, dela 1849. (I=66 cm.).

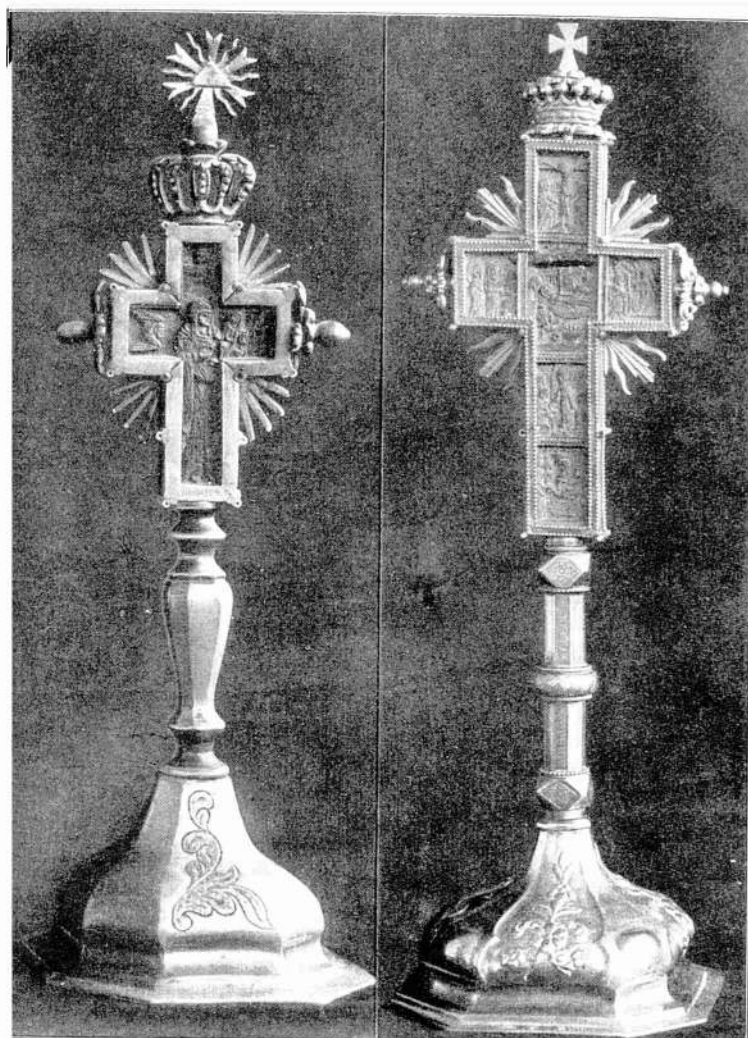
Cruce de lemn sculptat, ferecată în argint aurit, din 1854, (I=45 cm.).

Cruce de lemn sculptat, ferecată în argint aurit. (I=41 cm.).

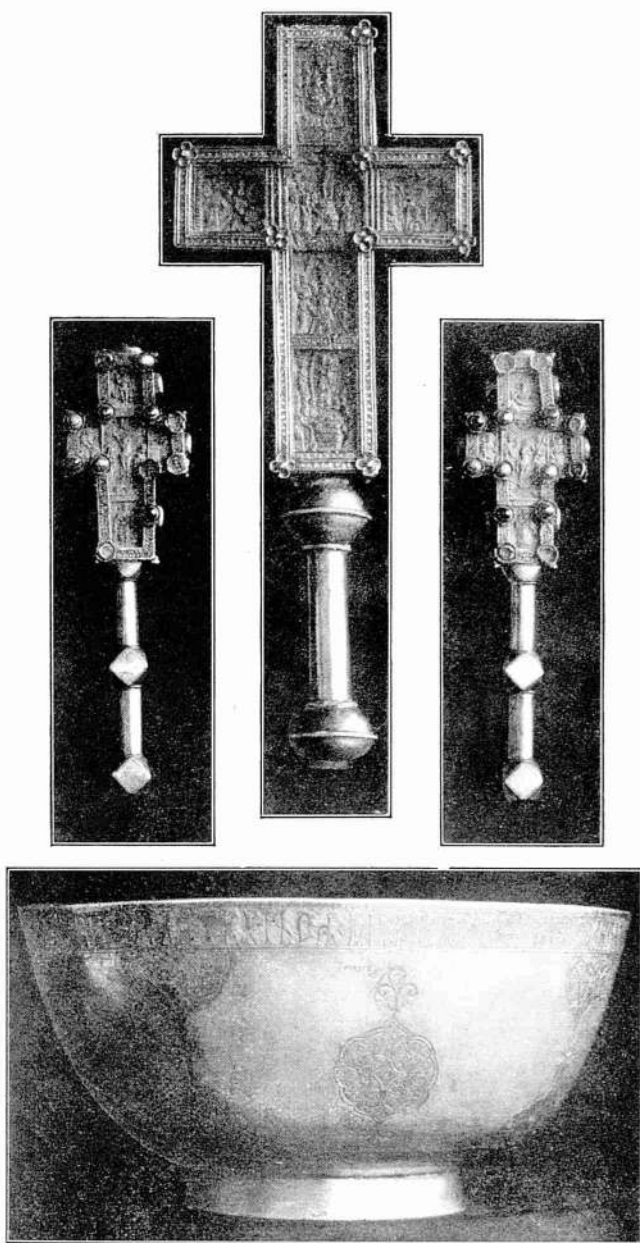
Crucei de lemn sculptat, ferecate în argint aurit. Intâia (I=26 cm.),
din 1832, a doua (I=27 cm.), din 1853.

Cruci de lemn sculptat, ferecate în argint aurit. Intâia de 19 cm.,
a doua de 32 cm. înălțime, din 1859.

Cruci de lemn sculptat, ferecate în argint aurit. Intâia de 15 cm., a doua de 22 cm., a treia de 17 cm. înălțime. Aceasta din urmă împodobită cu mărgăritare.

Cruci de lemn sculptat, ferecate în argint aurit. Intăia, împodobită cu 4 pirozele, de 22,5 cm., a doua de 37 cm., a treia de 22,5 cm. înălțime. Dedesupt un vas pentru aghiasmă. (I=16 cm. D=3 cm.).

Cruce de argint aurit, împodobită cu rubine. (I=22 cm.), Potire asemenea de argint. Intâiul (I=25 cm.), din 1851, al doilea aurit. (I=24,5 cm.).

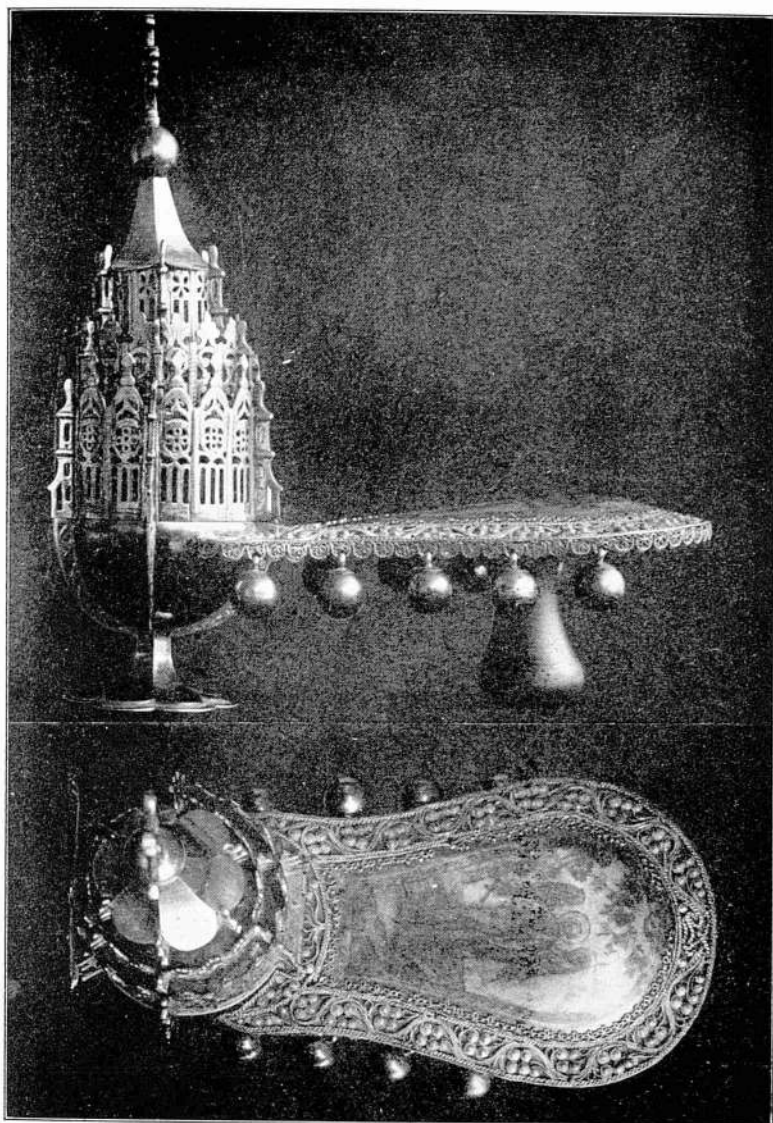
Potire de argint. Intâiul de 32 cm., al doilea, aurit, de 34,5 cm., al treilea de 30 cm. înălțime.
Acest din urmă dela Iordache Miclescu, din 1853.

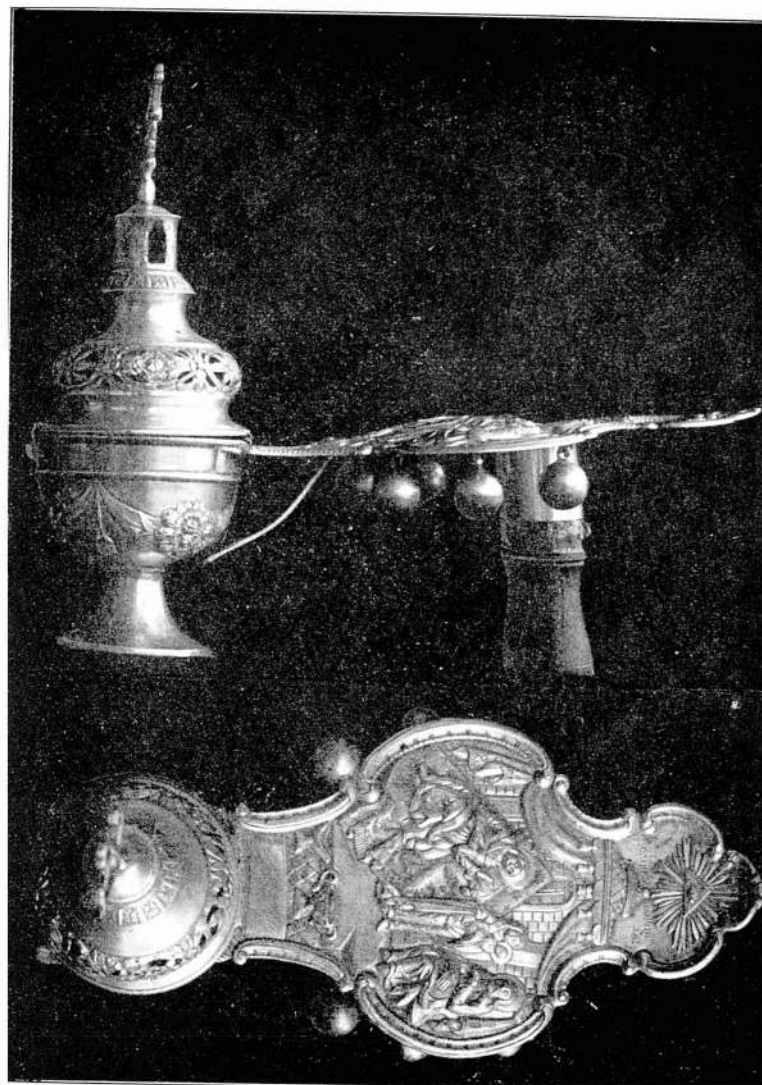
Candelă și potire de argint. Intâiul, aurit, de 32 cm., al doilea, cu aplicațiuni de aur, de 34,5 cm. înălțime. Acest din urmă dela Mitropolitul Veniamin Costache, din 1833.

Cățui de argint. (I=27 cm. L=23,5 cm.).

Cățui de argint aurit. (I=25 cm. L=24 cm.). Atribuite lui Nestor
Urechie: sfârșitul sec. XVI.

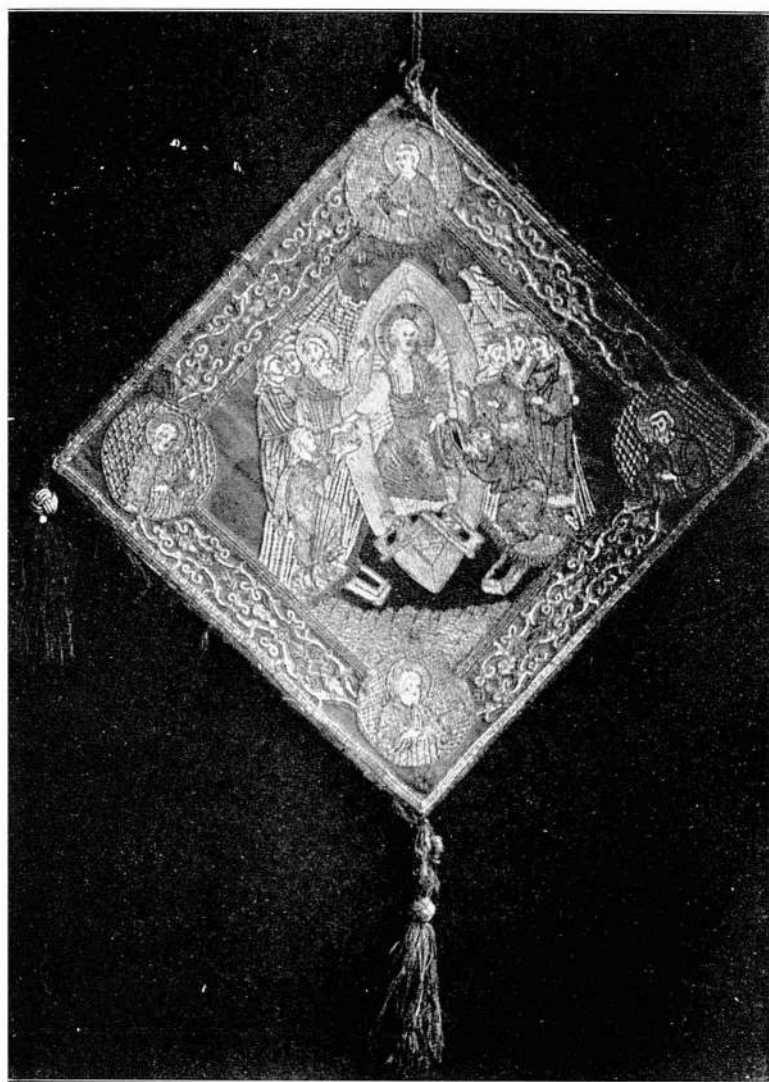
Cățui de argint. (I=29 cm. L=30 cm.).

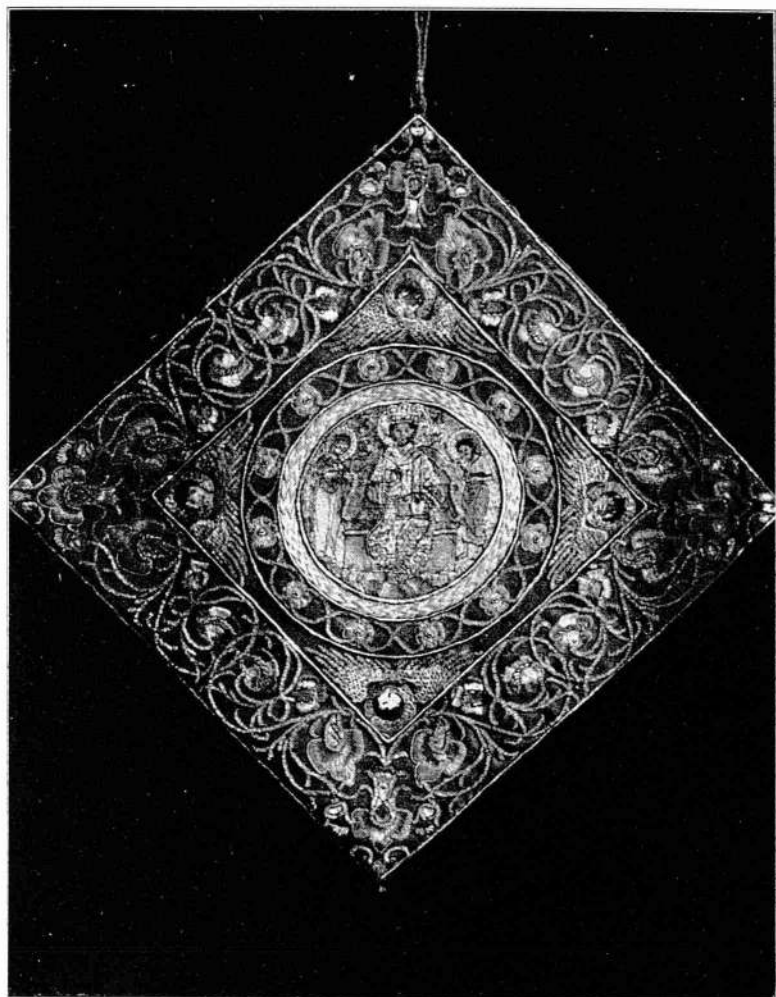
Cădelnițe de argint. (I=ca 27 cm.). Intâia dela sfârșitul sec. XVI.
A treia aurită, ca și cea dintâi.

Serafim de argint, ținând în mâni două sfeșnice. (I=40 cm.).

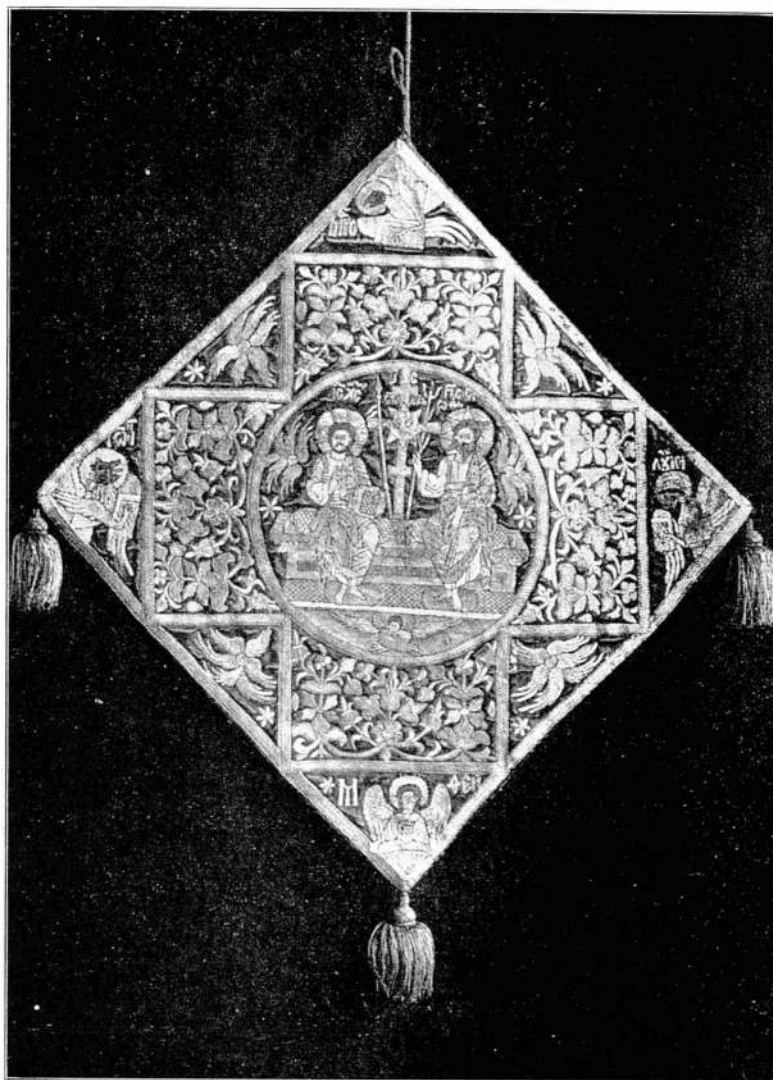
Nebederniță de mătase roșie, brodată cu fir de aur. (37×37 cm.).

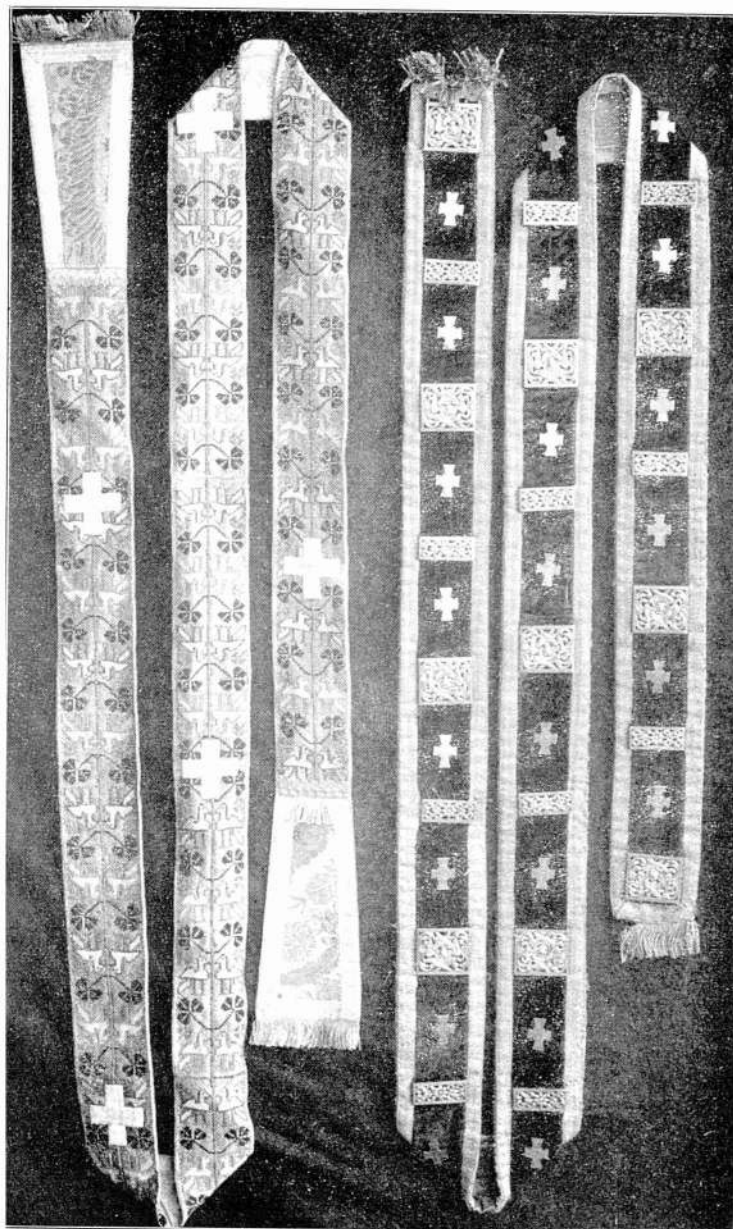
Nebederniță de velură „vieux-rose“, brodată cu fir de aur. (35×35 cm.).

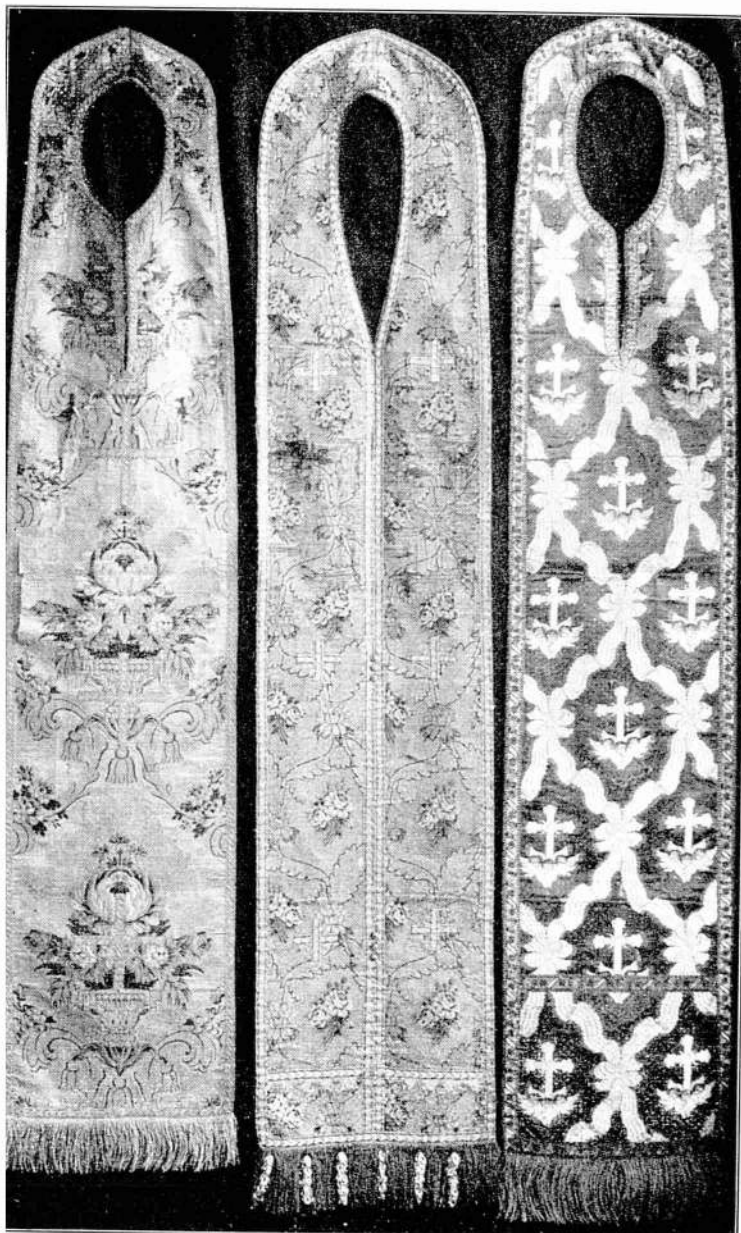
Nebederniță, brodată cu fir de aur și bătută cu mărgăritare.
(42×42 cm.).

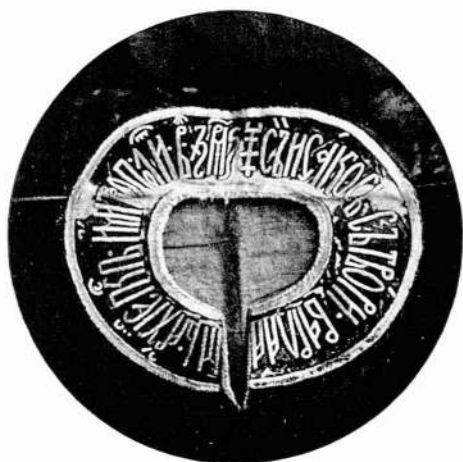
Nebederniță de velură „vieux-rose”, brodată cu fir de aur. (35×35 cm.).

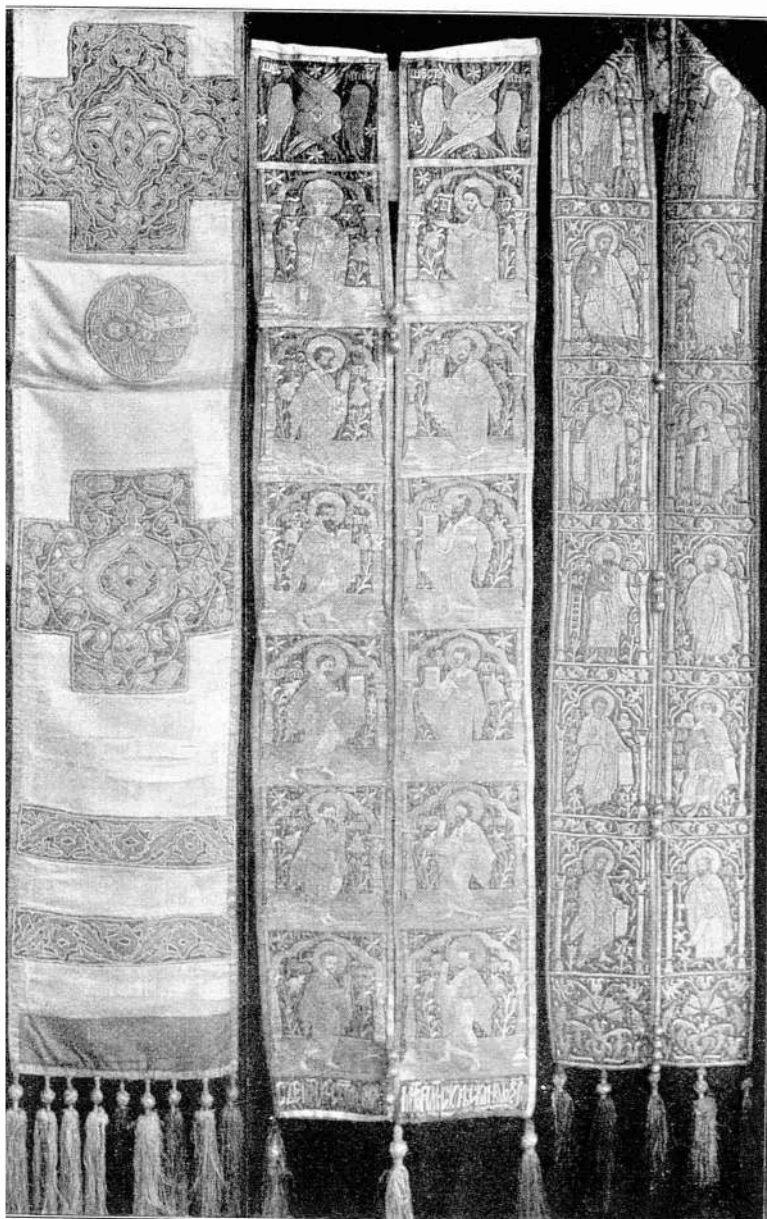
Orare. Întâiul de velură verde cu plăci de argint aurit. Al doilea de țesătură în fir de aur.

Patrafire așa zise etitoricești, adică dela sfârșitul sec. XVI.

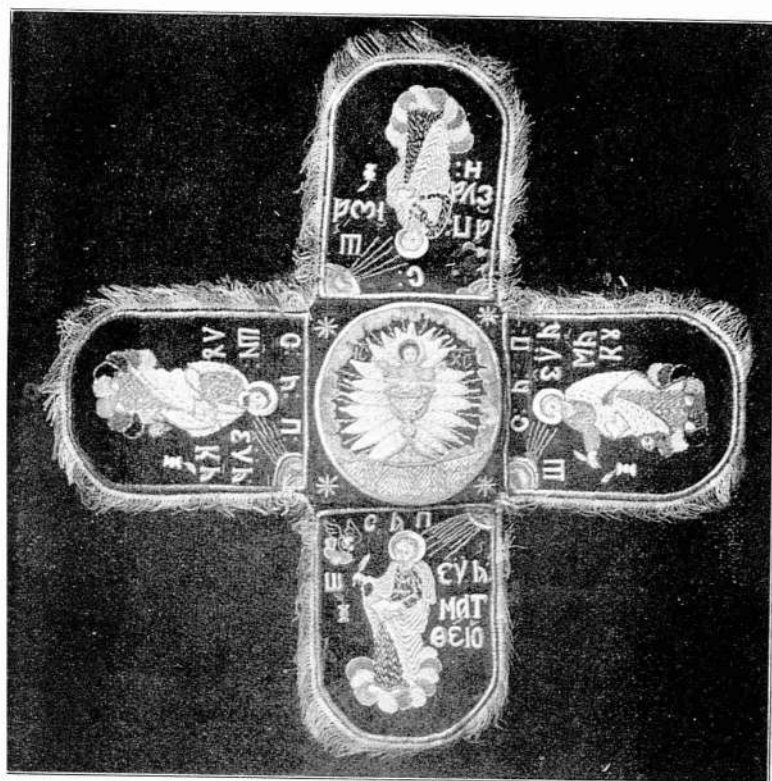
Sacosul Mitropolitului Varlaam, din 1642, de velură, verde, cusut
cu mărgăritare, Inscriptia la Iorga. Inscriptii din Bisericile
României, I, 34.

Omofoare ale Mitropolitului Varlaam. Întăiul de mătase verde și roșie, cusut cu fir de aur și mărgăritare. Al doilea și al treilea de mătase verde roșie, cusut cu fir de argint și aur.

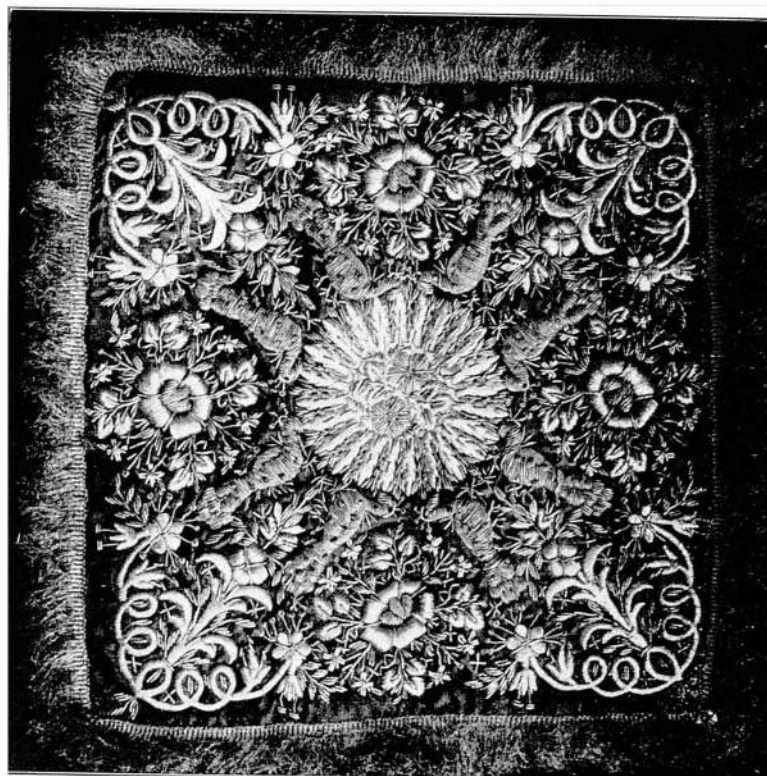
Văzduh de velură roșie, brodat cu fir de argint și aur, din 1835.
(65×65 cm.).

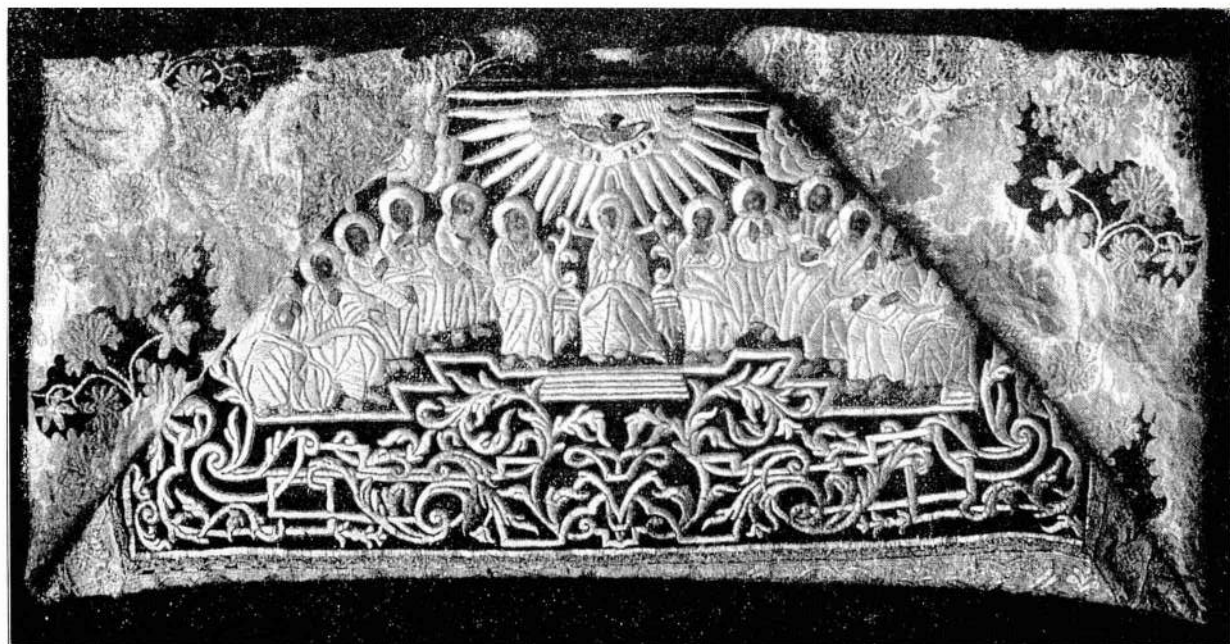
Procovăț de velură „vieux-rose“, brodat cu fir de argint și aur.
(50×50 cm.).

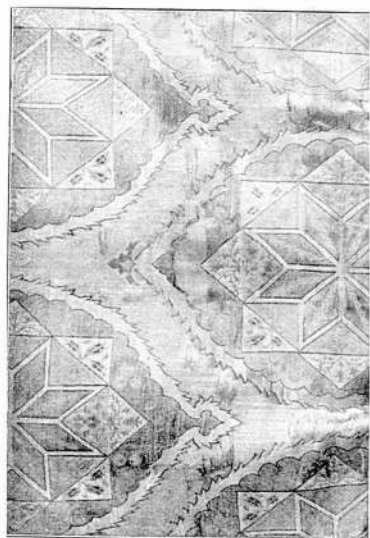
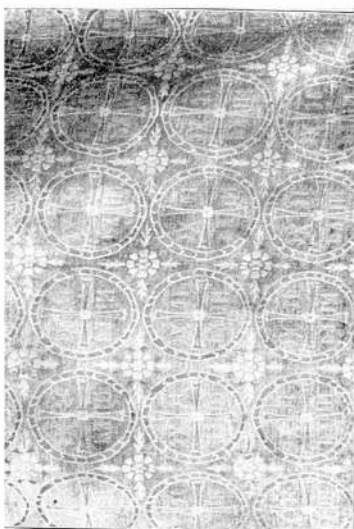
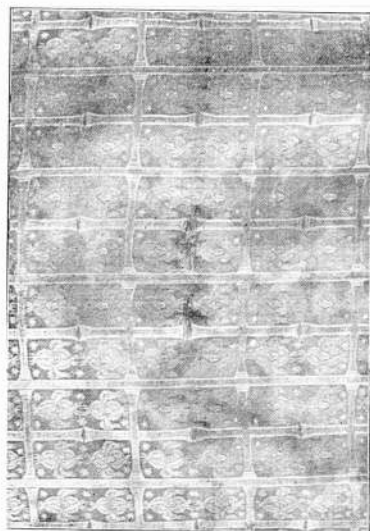
Procovăț de velură „vieux-rose“, brodat cu fir de argint și aur.
(36×40 cm.).

Procovăț de mătase măslinie, brodat cu fir de aur. (50×50 cm.).

Felonul starețului Paisie, de velură verde, brodat cu fir de argint și aur.

Bucăți de stofe din feloane vechi, așa zise ctitoricești (ca 1600).

